липень-серпень 2005
July - August 2005

ПРОМІНЬ
Promin

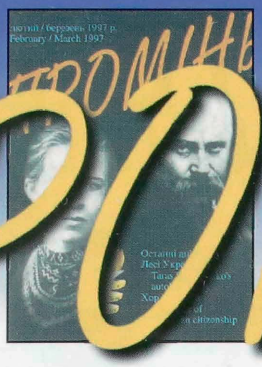

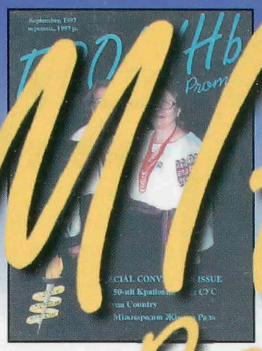

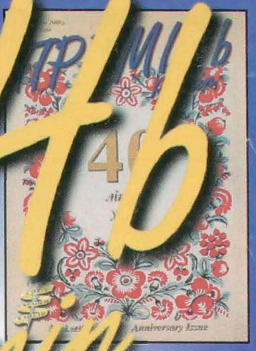

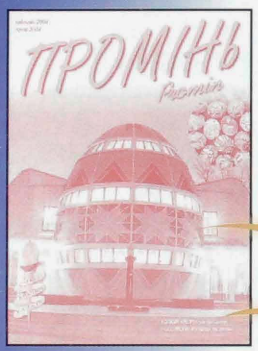

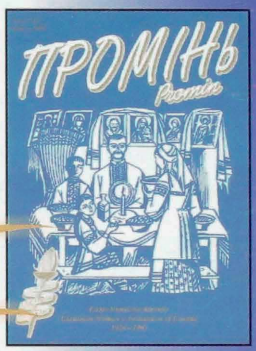

45 years

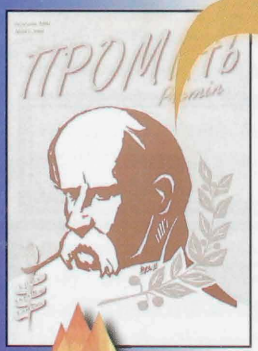

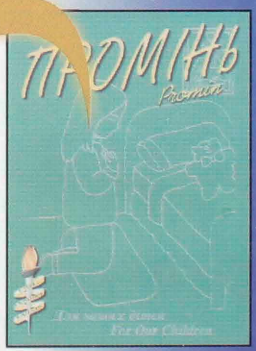

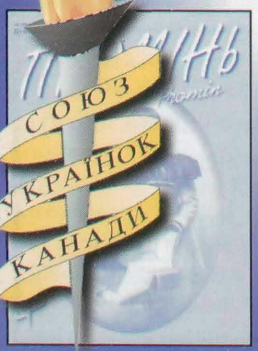

ПРОМІНЬ
РІК XXXXV ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч.7
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеновія Саковська
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Івана Дженис
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн -US$25.00
Одне число - $3.00
'GST' в додатку
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@cogeco.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXV JULY-AUGUST No.7

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zenovia Sakowsky
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Joana Janis
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
plus GST on all of the above
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 1385062

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 — 45-ліття Променя ..... 45 Anniversary of Promin
4 — Привітання ..... Greetings
11 — Незалежна Україна ..... Ukrainian Independence
12 — Перша Редакційна Стаття Променя ..... Promin Editorial
14 — Проща в Греції ..... Pilgrimage in Greece
18 — Духовість ..... Spirituality
22 — Нашим Найменшим ..... For our Children
24 — Громадська Хроніка ..... Community Events
29 — Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

e-mail address for Promin.
promin@cogeco.ca

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Front & back covers

Selection of Promin covers over the past 45 years.

Обкладинки Променя на протязі 45 років.

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
11024-82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada T6G 0T2
Telephone: 780-467-2578 Fax: 780-467-1412
bosakows@telusplanet.net

45-ліття Променя

"Іти крок за кроком,
добиватися вищого розвою людства,
поборювати назадницькі переконання,
доказувати силу й спосібність дану
жінці природою,
пробивати свіжі шляхи в майбутнє."

Editorial
Редакційна

Ці слова Наталії Кобринської можуть стати гаслом нашого журналу Промінь, ювілей якого ми цього року святкуємо. У цьому році ми в Союзі Українок Канади відзначаємо 45-літній ювілей заснування нашого органу - журналу Промінь.

Я почуваюся щасливою, що на мою долю припав обов'язок бути редактором журналу в цей ювілейний рік. Цьогорічне відзначення є небуденне свято - ювілей успіху, що наповнює наші серця задоволенням і гордістю.

В загальному преса - це могутній чинник в житті громади, організації, церкви, суспільства і народу. Кожний часопис чи журнал має завдання представити читачам дух часу та опис подій, що відзеркалюють тодішне життя. Преса служить як літопис для майбутніх поколінь та історії. Нам не можливо пам'ятати все, що ми слухаємо, яке б цікаве воно не було, однак написані слова промовлять до нас знову і знову.

Цією думкою керувався провід Союзу Українок Канади, коли винесли остаточне рішення видавати власний журнал на Домініяльному З'їзді СУС в Едмонтоні в 1958. В той час друкувалася сторінка Союзу в Українському Голосі яке провід уважав, що з ростом членів та з поширенням праці організації, повинно і зростати друковане слово, яке відповідалоб цілям і завданням Союзу Українок Канади.

Завдяки відділам і відданим одиницям, що подавали моральну і матеріальну підтримку, ця праця здійснилася і перше число, як промінь сонця загостило до наших домів в січні 1960 року. Я добре пам'ятаю той радісний день коли появилося перше число нашого журналу. Добре пам'ятаю з якою приємністю і гордістю ми з моєю покійною мамою читали перше число журналу, а тоді очікували наступні. Пам'ятаю також - як референтка Променя Східньої Канади я мала честь виголосити доповідь з нагоди 5-го ювілею журналу, підчас крайового з'їзду СУК і була дуже зворушена привілеєю промовляти в присутності визначних основоположниць та заслужених членок нашої організації.

Всі ми з великою увагою і вдячністю слідили і переживали разом ріст і здобуття поваги журналу в оцінках світових журналістів та нашого жіноцтва.

Українське жіноцтво привітало журнал щиро, сердечно, з великим ентузіязмом, бо знайшли в ньому різнородний матеріял, який є добрим кормом для нашого розуму й для нашої душі, та який відзеркалює всі прояви нашого жіночого руху на всіх ділянках громадсько церковно і культурно-освітнього життя.

Журнал розвивався і дальше розвиватиметься завдяки великої ідеї і глибокої віри. В ідеї, тобто в силу переконань тих які не здавалися але йшли рішучо до своєї мети. Дальше в непорушній і незламній вірі в те, що такий журнал був, є і буде потрібний для Союзу.

І на решті люди, які вірили в ці ідеї, які жили нею і залишили нам цей Промінь, який просвічує нам дорогу в наше майбутнє.

Ці люди, це перший редактор, Дос. Пані Наталія Когуська, якій ми глибоко вдячні за довгі роки редакторської праці та за піднесення Променя на високий літературний рівень. Ми клонимо голови перед нею бо вона дійсно була серце і душа нашого журналу.

We are greatly indebted to our first and long-time editor of Promin, Natalia Kohuska, who is greatly admired for her tremendous contribution to the journal. She has been our teacher and mentor. Her legacy will always remain with us.

Завдяки також бувшим головам, які інтенсивно працювали для здійснення проєкту власного журналу та заохочували інших його підтримувати - і неменше завдяки нашому членству, це Ви, які читаєте журнал, подаєте дописи, розповсюджуєте і підтримуєте його морально і фінансово. Щире спасибі всім Вам.

Також складаємо сердечне спасибі ієрархам, проводові, священикам, добродійкам та вірним нашої Української Православної Церкви в Канаді за молитви, привітання, поради і підтримку.

Через довгі роки існування центральна управа Союзу Українок Канади і редакція журналу постійно прислуховуються до міняючих потреб і обставин нашого суспільства в загальному, а жіноцтву зокрема і старалися пристусовувати формат, зміст і.т.п. до сучасних потреб. І коли Олена Гринь, попереня редакторка Променя просила звільнити її з редакторських обов'язків, через те, як вона подала в листі до централі, *цитую:* <що для успішної праці редакцію і редакторство нашого журналу Промінь, потрібно його реорганізувати> *кінець цитати,* перед Централею стало питання, як, що і де? - бо пані Гринь заявила в листі, що не почувалася в силі дальше виконувати цю відповідальну працю.

Із перенесенням видавництва на Східню Канаду в 1997 р. ми внесли деякі зміни, щодо формату зовнішнього і внутрішнього. Ми це робили поступово - додали деякі нові розділи і теми, щоб зацікавити ширше коло читачів. Реакція була і дальше є позитивна. Ми перейшли на повну компютерну систему, де редактори самі готують зміст журналу включно із вложенням в журнал фотознімок, прикраси, тощо - так що до друкарні ми з початку подавали тільки компютерний диск, а тепер передаємо журнал електронічною поштою. Це в перше, що редактори в додатку до загально редакторської праці взяли на себе такий великий і відповідальний обов'язок - причина була і дальше є, щоб уможливити уведення нових ідей і естетичного вигляу без великих додаткових коштів. Такий спосіб успішно триває вже майже 9 років.

Одна річ, що всіх нас цікавить, це - мова. Хотілоб ся, щоб українська мова в Промені переважувала англійську і ми чутливі до того. Ми розставляємо дописи, інформації, тощо, по темах замість по мовах. Це робимо для того, щоб заохочувати тих, що не читають плинно українською мовою читати українські статті, замість відразу шукати тільки англійську частину. Відгук на цей спосіб був і дальше є позитивний. Потрібно підкреслити, що чим раз більш і більш статтей і дописів доходять до нас англійською мовою і ми приймаємо і друкуємо їх такими як вони є. Хотілобся всім читачам догодити, але всі ми знаємо, що ще ніхто не знайшовся в будь якій ділянці, що міг це зробити.

Я почуваюся надзвичайно щасливою і вдячна що маю чудових співпрацівників - Оксану Сушко, спів-редактора і адміністратора, яка приносить до нашої спільної праці свіжі думки і переспективи молодої української жінки; редакційну колегію - Зеновію Саковську, Соню Бейзик і Галю Липку; крайові референтки - Галю Щерблюк і Іванну Дженис та Провінційні і льокалні референтки. Дякую всім вищезгаданим за підтримку і вирозуміння в усіх справах відносно журналу і за постійну і приємну співпрацю.

Потрібно підкреслити, що із ходом часу технічна продукція журналу міняється, однак ми не міняємо його основні цілі і завдання, які чудово висловила Наталія Когуська в своїй першій редакційній статті в січні 1960-го року ось так: "Під ласкавим промінням нашого журнала, хай формується світогляд український і хай він буде здоровий, сильний, сповнений краси і сили. Промінь хай буде днем, що кличе нас до діла, до спільної праці".

Від редакторів запевняю Вас, що ми постійно намагаємось, щоб журнал порушував актуальні теми, своєчасно інформував про важливі події, був багатий змістом, на високому інтелектуальному рівні і естетимно оформлений.

Кожне запляноване число - це приготовлення статтей, дописів, підбірка поезії, підшукування матеріялу та ілюстрації до різних сторінок, графічне оформлення, коректа, повна продукція на компютері й інша непомітна в готовому числі праця.

Кожне готове число - це радість завершення та надія, що читач з приємністю та довірою розгорне його сторінки.

Середечно дякую крайовій голові Союзу Українок Канади, Дос. Зенолвії Саковській та членам Центральної Управи за щире і сердечне відношення до редакторів та виявлених потреб для успішного ведення журналу.

Рівнож висловлюємо щиру подяку

за всі пожертви та фінанову підтримку журналу. Ми глибоко вдячні також тим особам, що пам'ятали про Промінь в своїх завіщеннях. Ми уважаємо, що їх щедрість підкреслює важливість журналу в житті наших передплатників.

Прямуймо всі разом до скріплення і підсилення нашого дорогого журналу Промінь, щоб це радісне проміння ще довгі роки гостило в наших домах та дальше відповідно служло нашій славній організації Союз Українок Канади.

Щасти нам усім Боже!

Орися Сушко

Eight years ago, I was asked if I would consider undertaking the editorship of Promin. It seemed like a daunting task, having been preceded by very talented women of great stature in our community. I wasn't sure if I'd be able to live up to the grand precedents that had been laid before me. But I decided to rise to the challenge. Little did I know that working with Promin would open up my world in wonderful ways that I hardly imagined possible.

From its inception in 1960, Promin has proven to be a vital means of communication for Ukrainian women in Canada, and eventually abroad. It embraces a national organization with local branches in the remotest parts of the country, uniting its members into a solid unit. Sharing a great deal more than simply information, it allows us all to experience the love and pride felt by our contributors and readers across the globe toward the perpetuation of our UWAC and a world-wide friendship of Ukrainian women. We are not strangers to one another, although we may live countries apart. We learn about one another's lives, we read of the accomplishments of our communities and the people within them, and hopefully, we gain some spiritual insight as well. We grieve together at the passing of a friend, we rejoice in a member's anniversary, we share our creative ideas and favourite recipes. Perhaps most importantly, and evident by the many new subscriptions over the last few years, Promin sparks an interest in women who are new to our communities. Our journal is a valuable vehicle to the continuing success of an organization which promotes long-established and ever-relevant objectives for Ukrainian women, wherever in the world we may be.

Since the first issue, we have seen Promin blossom and grow into a journal that can stand side by side with the best community publications in the world, always staying current. This is shown to us by the feedback we receive each month from readers all over the world, expressing their delight in a certain article, thanking us for our use of English so that all can understand, or occasionally expressing dissatisfaction with an article or viewpoint. We receive all of your comments as constructive, and we're grateful that Promin is a live organism that is supported by the love, care and concern of its readership. It is important that we continue to serve the interests of an increasingly diverse readership in the landscape of an increasingly complex world -- women from all walks of life, from mixed marriages, single women, mothers and grandmothers (and great-grandmothers!), aunts and God-mothers, women just beginning to learn the Ukrainian language, women in community leadership roles, and women with the world's current issues at the forefront of their minds.

As the world around us changes at a dizzying pace, the strong constants in our lives become even more important. By keeping our traditions and our faith alive, we help to sustain our spirits, ever perpetuating the solid foundation which has been laid for us by generations past. It is my distinct honour and pleasure to participate in the growth of our community through Promin. I hope to continue to play a role in fulfilling the needs of our readership for many years to come. Thank you for the love and support that you share so generously with us, that keeps us inspired as we carry this work together with you.

Orysia

Congratulatory Messages

A sincere thank you is expressed to all branches and subscribers for congratulatory messages forwarded in recognition of Promin's 45th anniversary.

These will be published in subsequent issues of Promin (2005), all of which are designated for celebrating this momentous anniversary. By doing so we hope to keep the important message of Promin alive.

Editors

Українська Православна Церква в Канаді
Західна Єпархія
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Western Diocese

До Союзу Українок Канади

Слава Ісусу Христу!

З нагоди ювілею 45-ліття Вашого видання "Промінь", щиро Вас вітаю та поздоровляю Вас за поважну і корисну працю.
Признання і подяка Вам за посвяту для цього видання, яке допомогло підвищувати Українську традицію і культуру.
Поздоровляю вас з цим досягненням безмірно вділені для нашої Канадської спадщини, яка буде далі розвиватися добрим поступом і щастям.
Кличу Боже благословення на Вашу визначену службу на добро нашої Української громади і народу в Канаді.

З любов'ю у Христі Ісусі,

+ Іван

+ ІВАН, Архиєпископ

Ukrainian Women's Association of Canada

Glory to Jesus Christ!

It is with sincere pleasure that I on behalf of the UOCC extend my warmest congratulations to the Ukrainian Women's Association of Canada on the 45th Anniversary of their monthly publication "Promin".
Thanks to the association members for their dedication through this publication which has enhanced the Ukrainian tradition and culture and promoted the community spirit.
Congratulations, your achievements have contributed immeasurably to our unique Canadian heritage. It will continue to grow through progress and success.
I pray the Lord to bless your outstanding services to the Ukrainian community and the people of Canada.

With Christian Love,

+ John

+ JOHN, Archbishop

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
СХІДНЯ ЄПАРХІЯ EASTERN EPARCHY

†

Преосвященний Єпископ ЮРІЙ

Єпископ Торонта

і Східньої Єпархії

†

The Right Reverend Bishop YURIJ

Bishop of Toronto

and the Eastern Eparchy

Редакція "Промінь"
Гамільтон, Онтаріо

26-го Липня, 2005 р. Б.

Слава Ісусу Хрусту! Слава Навіки!

Шановні пані Орисю і пані Оксана Сушки,

Для мене надзвичайна приємність вітати Вас, редакторів журналу "Промінь", всіх членів Союзу Українок Канади, та всіх спів-працівників та читачів з нагоди 45-ліття від заснування журналу "Промінь"!

Журнал "Промінь" як офіційний орган СУК-у об'єднує всіх членів цієї видатної організації. Він дає можливість українському жіноцтву комунікуватися й інформувати один одного про діяльність кожного відділу СУК-у, ділитися інформацією про наше духовне й культурне життя, виховувати своїх читачів й усвідомлювати їх про питання які нас сьогодні турбують в Канаді. В минулому й тепер він виконує своє завдання взірцевво.

З нагоди 45-ліття діяльности "Променя" нехай Всевишній Господь Бог поблагословить редакцію та читачів і щоб він продовужував свою корисну працю для нашого українського народу на многая літа!

З любов'ю у Христі й
архиєрейским благословенням,

+Юрій, Єпископ

+Юрій, Архиєпископ

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Tel. (204) 586-3093 (204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
web site: www.uocc.ca e-mail: consistory@uocc.ca

"Променю" — журналу Союзу Українок Канади
з нагоди 45-ліття існування

Союз Українок Канади був організований у 1926 р., а вірніше проріс у Канаді відросток того, що був привезений з України. Перше число журналу вийшло аж у 1960 році. До того часу союзянки мали свою "Сторінку Союзу" в Українському Голосі. Але настав час, коли було замало лише сторінки і тому народився журнал, який допомагав приспособлюватися до нових умов Канади і був тою пташкою, яка приносила вістки з того далекого краю, де кує зозуля, тьохкає соловейко, а червоні китяги спілої калини в пошані клоняться додолу— це з дорогої серцю України. Це був і є єдиний орган православного жіноцтва в Канаді.

Першою редакторкою була Наталія Когуська, яка народилася в Україні, а Канада стала її прибраною батьківщиною. Це, звичайно, дало свій відбиток на напрямок журналу. Завдяки їй журнал був інформативний, повчаючий, патріотичний, а головне свій, український, і не тільки для жінок, але й для чоловіків і дітей, особливо для тих, які в морі чужого оточення хотіли зберегти свою ідентичність. Журнал стояв на сторожі української культури, традицій і звичаїв, будучи одночасно і вікном у світ. Він таким залишився й донині, не змінився, пройшовши шлях довжиною у 45 років. Змінювалися лише редактори, до того ж нечасто, після пані Когуської була Олена Гринь, а тепер Орися Сушко.

Тож в імені Української Православної Церкви в Канаді і від себе особисто бажаю добрих успіхів і процвітання. Нехай Милосердний Господь благословить і надалі працю робітників цього журналу, нехай посилає добрих дописувачів, щоб журнал не старів і мав велике число прихильників та читачів і щоб "Промінь" своїм промінням зігрівав серця і душі українського православного жіноцтва.

З Християнським Привітом

митр. прот. Василь Макаренко,
Голова Президії Консисторії УПЦК

З нагоди ювілею 45-ліття журналу ПРОМІНЬ сердечно вітаю його читачів, працівників і головну редакторку Орисі Сушко та англомовну редакторку Оксану Сушко. Даю велики признання п. Орисі і Оксані за їхню працю, та бажаю вам дальших успіхів і сили продовжувати вашу дуже корисну працю. Для нашого українського членства, по церковних громадах - вам шира подяка!

Центральна Управа закликає референток журналу при відділах звернути увагу на ювілейні святкування і щоб ми підтримували ПРОМІНЬ.

From its beginning in 1960, PROMIN has become a vital communication tool for the Ukrainian Orthodox women across Canada. Our sincerest gratitude to Orysia Sushko, Oksana Sushko, the Editorial Committee, Promin Conveners Helen Scherbluk and Joana Janis, for your hard work and dedication to showcase this publication to members of our Association and International readers. The publication is a crucial avenue of communication from the National UWAC and a way of informing and connecting with its members.

We wish to acknowledge the branches and individual subscribers for your support and generous donations to PROMIN.

Let us be grateful for our achievements, celebrate our 45-years of print, continue to inform and inspire our readers by fostering fellowship among the Ukrainian Orthodox community and beyond through PROMIN.

Zenovia Sakowsky
National President

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
11024 - 82 Avenue, Edmonton, Alberta T6G 0T2 Telephone 780-467-2578 Fax 780-467-1412

Союз Українців Самостійників у Канаді
Ukrainian Self-Reliance League of Canada
National Executive Office

Привіт з нагоди 45-ліття Променя

В імені Союзу Українців Самостійників у Канаді маю прємність скласти привіт з нагоди 45-ліття Променя.

СУС радіє, що Союз Українок Канади видає такий цікавий і корисний журнал який служить для прямого звязку членок і взагалі ширшого кола суспільства.

Бажаю Вам ще довгі і плідні роки існування.

The Ukrainian Self-Reliance League of Canada congratulates Promin and the Ukrainian Women's Association of Canada on the occasion of the 45th Anniversary of Promin, which serves as a most useful communicator for your members and subscribers as well as the community at large. May God grant you many more years of success through your guidance in spiritual and community issues.

Sincerely

Michael Zaleschuk
National President USRL

З Християнською любовю до Вас

Михайло Заліщук
Крайовий голова СУС

Перша Редакційна Стаття

січень, 1960 р.

Наталя Когуська

Перша і довголітня редакторка журналу Промінь, Дост. п-ні Наталія Когуська в своїй першій редакційній статті в січні 1960 р.чудово вияснила потребу журналу і мрії на його майбутнє. Сорок-пять років пізніше її слова актуальні і варта над ними застоновитися. І хоч стан жіноцтва в Україні змінився із приводом проголошення Незалежності України в 1991 році, та обставини покращуються із вибором Віктора Ющенка на Президента України в грудні, 2004 р. головні пункти роль жінки в демократії в Україні і в Канаді дальше потребують наших зусиль і уваги. О.С.

Поява цього першого числа журналу це не перше видання Союзу Українок Канади, який вистояв при громадській роботі 33 років і зріс у силу - це продовження чи зміна форми нашого часопису - до цієї пори ми мали одну сторінку раз у тиждень в Українському Голосі, п. н. Сторінка Союзу Українок Канади, яка була редагована організацією через 32 роки. Переходимо отже зі сторінки на журнал. Сьогоднішнього часу, зі зростом організації, сторінка не є вистачаючою. Потребуємо більше місця, щоб розгорнути нашу думку, щоб обговорювати та розвязувати наші проблеми, щоб плекати між молодшим жіноцтвом гордість свого походження і скероувати їх на дорогу служіння народнім ідеалам.

Перед українським жіноцтвом у світ взагалі лежать великі завдання. Українська жінка в Україні сьогодні поневолена, позбавлена прав бути зарепрезентована в світі в міжнародних жіночих організаціях, засідати поруч жінок інших народів, невідома для світу у своїй духовості ані у своїх стремлінях, ще більше того, позваблена навіть того людського трактування, ограбована з достатків і волі, силою загнана в колгоспи, де віддає свої фізичні сили для ворога-окупанта її землі. Українське жіноцтво розсіяне по ріжних країнах а то й частинах вільного світу має плекати між собою єдність думки, щоб виявити перед світом обличчя українки, своє зовнішне і духове "я".

В сьогоднішніх часах ми мусимо шукати нових доріг, ми мусимо гартувати свого духа і запрягти до праці всю міць нашої душі. Живемо в новій добі, в добі атому, ракет і безліч нових винаходів, що відвертають нашу увагу і наш час. Відгороджені залізною заслоною від землі наших батьків, віддаляємося від нашого народу. Питання світогляду молодшого покоління на українслку справу турбує нас всіх таки чимало, а особливо турбує воно нас, матерів, бо на нас спочиває та відповідальність за їхній світогляд і їх відношення до української справи.

Журнал обіймає ріжні сфери життя - громадсько-суспільно, події у світі, культуру, годподарські справи, українське народне мистецтво, здоров'я, плекання почуття гідности свого походження серед молодших, виховання.

Читачі журналу знайдуть тут частину і в англійській мові. Можливо, що не всім це сподобається, однак в англійслкій мові пишемо не для того, що маємо намір

занехати українську мову, а навпаки, за посередництвом мови приступної для тих, що не мали спромоги навчитися свого письма, щоб пізнати важливість знання мови батьків і пізнати красу і багатство культури народу з якого вони походять, і щоб їх українською справою зацікавити.

Ще одне дуже важливе завдання журналу - плекати думки організованности української жінки. В збірній силі організації ми маємо можливість служити справам свого народу. На цей шлях вступило українське жіноцтво в Канаді вперше в 1926 році, зорганізувавши Союз Українок Канади. І через ввесь той час ми несемо на своїх прапорах гасло - служба народнім ідеалам.

Ми кожного дня мусимо підсилювати віру у свої духові вартости - особисті й національні, нам треба визнавати себе як українки, що живемо у широкому і вільному світі, визнавати ідеали українського народу і змагати до них збірною силою, нам треба визнати своє призначення, що несемо зорганізовано перед світом гідність свого народу, а зокрема гідність жінки української нації, визнати себе як горожан Канади, що несемо свою добровільну службу для справ суспільних, культурних і громадських.

Йшли ми досі до всіх тих цілей ріжними дорогами, живим і писаним словом ширили ми нашу думки, йшли в міру наших можливстей і обставин. Та ось виходимо на нову дорогу - це наш журнал, якого завданням є продовжувати традиції організації, ще сильніше скріплювати наші цілі, завдання і наше місце в світі, а рівночасно служити справам українського жіноцтва у світі.

Здаючи собі справу з того всього і приступаючи до видання цього журналу

„Під ласкавим промінням сонця все в природі цвіте і дихає здоров'ям, сповнене кольору і блеску."

хочемо вірити, що він знайде належне місце серед українського жіноцтва, що стане він лучником нашої думки і буде служити тим ідеалам, до яких прямуємо, за які змагаємося І будемо змагатись у вільнім світі вільним словом.

Назва журналу "Промінь". Центральна Управа Союзу Українок Канади довший час застановлялася над назвою журналу, яка би символізаувала його завдання і напрямні. Промінь, це соняшне світло, що проникає в найглибші закутини, освітлюючи й огріваючи все собою на що лиш упаде. Під ласкавим промінням сонця все в природі цвіте і дихає здоров'ям, сповнене кольору і блеску. Проміння сонця несе день і підводить людей до праці, до чину. Промінь завжди чистий, світлий, а упавши на дорогоцінні речі, грає райдугою кольорів.

В символічному значені завдання цього нашого "проміння" є також проникати в найглибші частини нашого національного організму, освітлювати й огрівати душу, і тих, що утомлюються на ниві громадської праці, і тих, що з незалежних від них причин, не мали змоги увійти в український громадських рух, щоб служити народнім ідеалам. Під ласкавим "промінням" нашого журналу хай формується світогляд український і хай він буде здоровий, сильний, сповнений краси і сили. "Промінь" хай буде днем, що кличе нас до діла, до спільної, творчої народної праці.

Ukrainian Canadian Congress to receive Governor General Commendation for its role in Ukraine's Presidential Elections

The Ukrainian Canadian Congress (UCC) will be honoured by the Governor General of Canada, Her Excellency the Right Honourable Adrienne Clarkson, with a Certificate of Commendation. This singular honour will be bestowed on the UCC for its role in organizing a mission involving 500 observers for the re-run of the Presidential election in Ukraine which took place in December of 2004 as well as 140 observers for the two previous rounds in October and November 2004.

The Commendation reads, in part, "The effort undertaken by the Ukrainian Canadian Congress to raise funds, recruit observers, and mobilize and train the participants was unprecedented and is testament to the energy, dedication, and ideals of all those who took part in the mission." According to officials from Rideau Hall, this is only the second such non-military commendation that Her Excellency has issued during her term in office.

UCC President Irene (Orysia) Sushko stated that, "The UCC is deeply honoured to be recognized by Her Excellency for its efforts in assuring that the Presidential elections in Ukraine were fair and transparent and reflected the will of the Ukrainian people. Canadians from all walks of life rallied together as never before to demonstrate their love of freedom, which they as citizens cherish. It is a reflection of the dedication to Canadian values of democracy and fairness that our community volunteers were able to organize such a monumental effort. Canada is blessed with very generous, dedicated and charitable people who volunteered their expertise and donated though both charitable donations and personally to fund their own travel costs to Ukraine in order to contribute to democracy and the development of a civil society in Ukraine. The UCC is pleased to accept this Commendation on behalf of the thousands of volunteers and donors that made these missions possible."

Ms. Sushko will receive the Certificate of Commendation on behalf of the Ukrainian Canadian community from Governor General Clarkson at a special ceremony to be held in Edmonton on August 31st, 2005. Details of this public event will be made available as they are finalised.

- 30 -

July 28, 2005

FOR FURTHER INFORMATION:

Ostap Skrypnyk
Executive Director
Ukrainian Canadian Congress
Tel: (204) 942-4627
Fax: (204) 947-3882
ostap.skrypnyk@ucc.ca
www.ucc.ca

Country Outook July 2005

Economist Intelligence Unit

Overview. Viktor Yushchenko's victory in the presidential election in late 2004 has begun to translate into greater political openness and faster economic reform. However, policy missteps and government in-fighting will continue--as seen in recent months--to limit the extent of improvements possible. Moreover, the 2006 parliamentary election and the planned switch to a more parliamentary political system will be significant distractions. The Economist Intelligence Unit expects real GDP growth to decelerate to 6% in 2005 and to below 6% in 2006. Year-end inflation is forecast to slow to 8% by 2006. The currency will remain broadly stable in nominal terms against the US dollar in 2005-06, with only a slight appreciation expected. The current-account surplus reached a record high in 2004, but will decline in 2005-06 as export growth diminishes.

Domestic Politics. Both the president, Mr. Yushchenko, and the prime minister, Yuliya Tymoshenko, continue to enjoy solid support and are expected to continue to co-operate with one another during the rest of the 2005-06 forecast period. The risk of political instability and inefficacy will nevertheless continue to be high. Ukraine's new leadership has already provided several reminders that it remains an uneasy coalition of heterogeneous political forces, and that strong disagreements persist over policy and the division of responsibilities. These differences will become harder to contain as the March 2006 parliamentary election approaches, and as the debate heats up over the implementation of constitutional changes that are scheduled to come into effect by early 2006.

International Relations. The tone of relations with Western governments and institutions has improved considerably with the departure from power of the previous president, Leonid Kuchma, particularly as the new administration is much more committed to closer Western integration. In 2005-06 Ukraine's relationship with the West will remain better than it was during the Kuchma era. Despite the recent rejection of the EU constitutional treaty by Dutch and French voters--which has produced a backlash against enlargement--Ukraine will continue to prioritise its relationship with the EU and push ahead with implementing the commitments contained in the EU-Ukraine Action Plan signed earlier in 2005. However, the Ukrainian leadership will undoubtedly continue to be frustrated with the EU's hesitant stance, and there is a risk that the Action Plan will be an even less effective policy anchor than before.

Policy trends: The election of Mr. Yushchenko as president in late 2004 has given new impetus to the process of economic liberalisation, and his appointment of Ms Tymoshenko as prime minister has confirmed his willingness to accelerate reforms. Ms Tymoshenko is one of Ukraine's most outspoken critics of shadow economic structures and of the economic role played by vested oligarchic interests, and her government is by far the most reform-minded in Ukraine to date.

We therefore expect greater progress on key issues than in the past: privatisation sales are likely to become more transparent, fiscal policy will be rationalised, energy sector reform will resume, and a more concerted effort will be made to bring businesses out of the shadow economy.

International Assumptions. With economic policy being tightened in a number of countries and high levels of debt weighing on consumers, companies and governments, a global slowdown is in prospect for 2005-06. We forecast a deceleration in world GDP growth on a purchasing power parity (PPP) basis, from an estimated 5.1% in 2004 to 4.2% in 2005 and 4% in 2006. A fall in oil prices later in 2005 and in 2006 will lead to slower real GDP growth in Russia, Ukraine's largest export market, although Russian import demand will remain relatively strong. The prospects for Ukraine's terms of trade more generally are mixed. Ukraine will benefit from a reduction in the cost of oil imports.

However, this will be more than offset by a decline in prices for steel, which is Ukraine's most important export commodity. Average steel prices are expected to fall by almost 30% in 2006. The slump in steel prices will reflect slower growth in demand and the coming on stream of new production capacity.

http://orangeukraine.squarespace.com/

Pilgrimage in Greece

A brief pictorial diary of a memorable pilgrimage in a magnificent country

From May 12 - 28, 2005, thirty-six Orthodox Christians from across North America joined together in a community of prayer, witnessing the power of our great God in some of the holiest places on earth. The editors of Promin consider themselves extremely blessed to have had the opportunity to share in this pilgrimage.

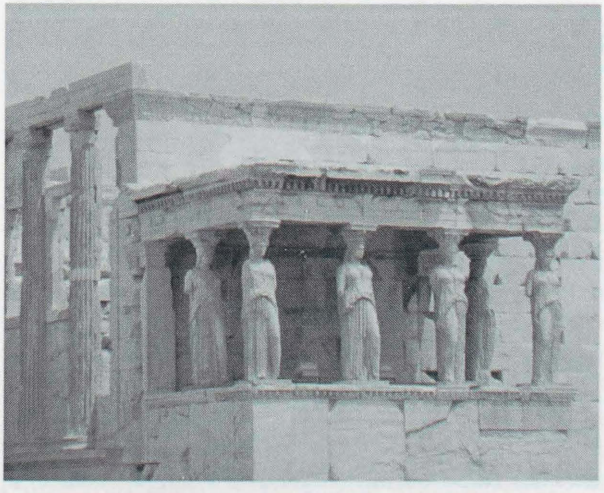

The famous masterpiece of history, held up casually on the heads of women...

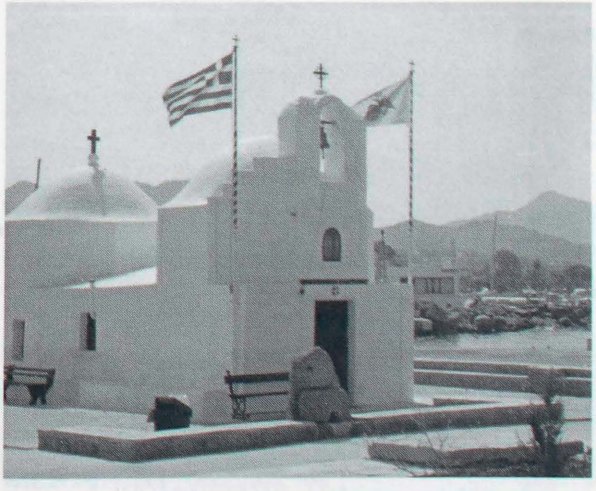

The first sight on disembarking the ferry at beautiful Aegena

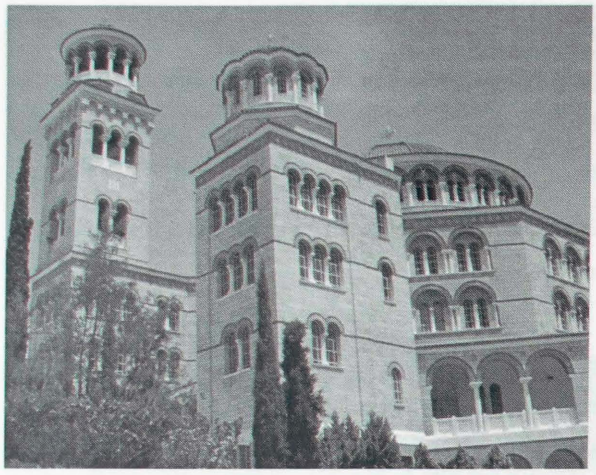

The serene monastery of St. Nektarios, where pilgrims prayed with tears in the midst of its holiness

Entrance to the peaceful quarters where St. Nektarios himself lived and prayed

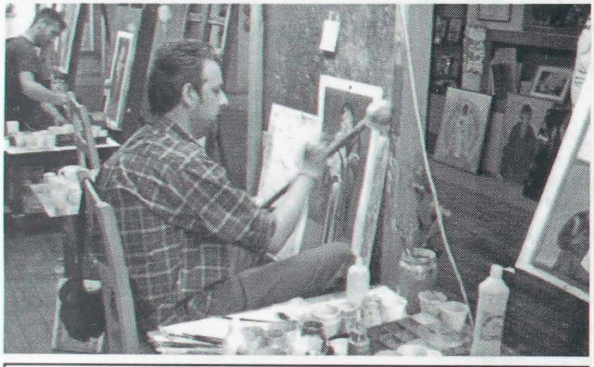

Icon writers in Kalambaki

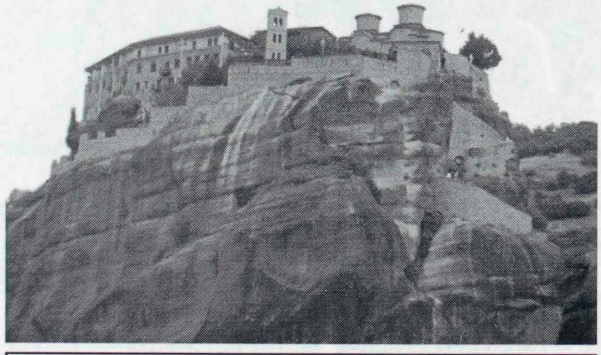

Making our way to a monastery high atop rocks in Meteora.

At our hotel on the glorious island of Patmos, we were blessed with our own chapel.

A stroll around the island of Patmos was filled with the discovery of beautiful churches, open and peaceful

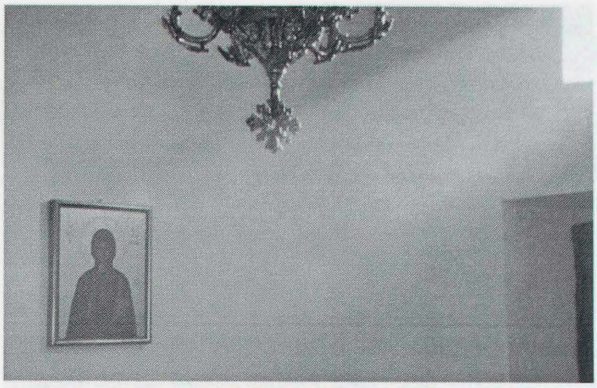

The afternoon light illuminated the saints in this unlocked chapel on Patmos, empty of people but filled with the aroma of incense and the residue of prayers offered there earlier that day

The Rev. Frs. Roman Bozyk and Evan Maxymiuk, and Dobr. Lisa Maxymiuk taking in the heavenly heights at one of the many monasteries we visited

Detail of ancient iconography of the Baptism of Christ

Entrance to the Cave of the Apocalypse

We had the privilege of toasting our pilgrimage leaders, Rev. Fr. Bohdan and Dobr. Tanya Hladio, on their 21st wedding anniversary. Mnohiyi lita!

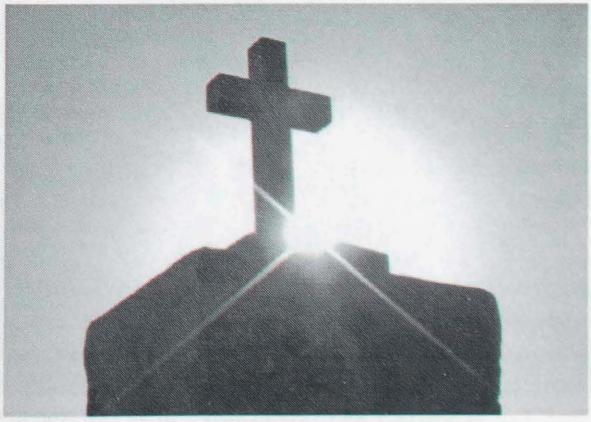

Perfect sunshine on a perfect afternoon

The beautiful mosaic entrance to the women's monastery of Evangelismos (the Anunciation)

Your loyal editor bursting with joy outside the women's monastery of Evangelismos following Vespers

Our pilgrimage will remain vivid in my memory forever. With gratitude to everyone for a glorious time of relaxation and prayer, and for the opportunity to grow our family of brothers and sisters in Christ.

Spirituality

Becoming the Jesus Prayer

continued from last month's Promin

Editor's note:
Mother Maria was canonized by act of the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate on January 16, 2004. The glorification of Mother Maria, together with Fr. Dimitri, Yuri, and Ilya Fondaminsky took place at the Cathedral of Saint Alexander Nevsky in Paris on May 1 and 2, 2004. Their feast day is July 20.

Not only did Mother Maria scavenge food from the markets at Les Halles and collect contributions of bread and clothing, she obtained medical treatment, training and jobs, even government food subsidies for her dining room, to feed all hungry in the neighbourhood during the occupation. In addition, she continued to live an active intellectual life, writing plays, poetry, and numerous articles.

During the Nazi occupation, Evdokimov also worked with the resistance to hide people pursued by the Gestapo. For almost a decade after the war he directed hostels for the care of the poor, refugees, distressed people. As at St. Sergius, L'Institut Catholique and the Ecumenical Centre in Bossey. He was an observer at Vatican II and became an important voice for the Eastern Church in the West. He was one of the founders of the international Orthodox youth movement, Syndesmos. His research was wide ranging, including study of the historical contributions of Russian theologians, the Eastern Church's understanding of the Mother of God and of the Holy Spirit, the theology of the icons, of prayer and the liturgical services, the significance of the fathers and monasticism for modern society, and most especially, the vocation of all the baptized and the ways in which holiness finds distinctive patterns and shape in modern life. The work of his teachers and friends Frs. Bulgakov and Afanasiev, Professors Kartashev, Olivier Clément and Nidos Nissiotis are all present in his writing along with his own singular sense of being a person of prayer, a "liturgical being", a witness to Christ both in the world and the church.

Preaching at the funeral service for Paul Evdokimov, Fr. Lev Gillet said that he was one who "worshipped in spirit and truth". Having known him for nearly forty years, Fr. Lev said he was more at ease in the invisible realities of the Kingdom, while at the same time diligent, effective, enormously solicitous for those around him. Prayer and life were a constant unity for him. In his *Ages of the Spiritual Life*, Evdokimov wrote:

In a special manner the invocation of the name of Jesus makes the grace of his Incarnation universal, allowing each of us our personal share and disposing our hearts to receive the Lord... When the divine Name is pronounced over a country or a person, these enter into an intimate relationship with God... The "prayer of the heart" frees and enlarges it and attracts Jesus to it... In this prayer ... the whole Bible with its entire message is reduced to its essential simplicity... When Jesus is drawn into the heart, the liturgy becomes interiorized and the Kingdom is in the peaceful soul. The Name dwells in us as its temple and there the divine presence transmutes and Christifies us... (pp. 211-212)

Here, as with St. Seraphim, the prayer of the heart is much more than an arcane spiritual practice. Rather, its genius is that it summarizes all that the scriptures say, the whole of life is to be "in Christ" and the Spirit. Prayer does not drive us from the world or restrict our being, but on the contrary, it opens and widens our love, our service. Today, when the temptation for many is to make of the Church and the Liturgy an oasis apart from other believers and the world, Evdokimov argues precisely the opposite.

Liturgy ... teaches the true relationship between myself and others and helps me understand the words, "Love your neighbour as yourself". Liturgical prayer makes the destiny of every person present to us. The liturgical litanies lead the individual beyond himself, toward the assembly, toward those who are absent, those who suffer and finally those who are in their agony. Liturgical prayer embraces the city, nations, humanity and asks for peace and unity of all ... every soul knows by experience that one cannot stand alone before God and that, liturgically, one saves oneself with others. The pronoun in the liturgy is never in the singular. (Ages, pp. 215-216)

Evdokimov put this into practice, whether bathing and feeding his young children while his wife was teaching, or working on his thesis as they slept. He did so in the years of lay pastoral ministry in the hostels, leading evening prayers, listening to the joys and miseries of those residing in them. Later he would also live out his prayer as a teacher and in his writings. Olivier Clément called him a "go-between" the Church and the world. In his essays one finds a critique of a Sartre, a De Beauvoir, a Camus, presented with respect and discernment. He proposed that a chair of atheism be set up in every theological school, so profound were the questions modern thinkers put to the community of faith. He listened to and used the insights of the leading thinkers of our time, as well as those of his teachers Berdiaev and Bulgakov, and a wide range of others including Nicolas Cabasilas, Therese of Lisieux, Simone Weil and Jung. No modern theologian has so deftly probed the problem of human evil despite a supposedly good and just God. His image of the God who suffers along with us, who empties himself in love to become one of us, who pursues us with an absurd or foolish love, could only stem from prayer and loving service to the suffering, the pattern of his life.

If ... this sacrifical and self-giving love stands at the centre of the Church's life, what then are its boundaries, its limits? In this sense one can speak of the whole of Christianity as of an eternal offering of a Divine Liturgy beyond church walls.

- St. Maria -

Mother Maria described the integration of prayer, liturgical as well as of the heart, into the fabric of one's life:

If ... this sacrifical and self-giving love stands at the centre of the Church's life, what then are its boundaries, its limits? In this sense one can speak of the whole of Christianity as of an eternal offering of a Divine Liturgy beyond church walls ... It means that we must offer the bloodless sacrifice, the sacrifice of self-offering love not only in a specific place, on the one altar of only one temple but that the whole world, in this sense, becomes the one altar of the one Temple - and that we must offer our hearts under the species of bread and wine, so that they may be transformed into Christ's love, that he may abide in them, that they may become hearts of God's humanity, and that he would give these hearts of ours as food for the world, that he would commune the whole world with these sacrificed hearts of ours, in order that we would be one with him, that we not live but Christ would live in us, incarnate in our flesh. (Mother Maria Skobtsova: Essential Writings, p. 185)

St. Maria echoes St. John Chrysostom's vision of the extension of prayer into the world of love, the "Liturgy after the Liturgy", in which the heart of the brother or sister, the neighbour before us, becomes the altar. Hence we can speak of the Eucharistic Liturgy pervading all of our life, our everyday work becoming the "sacrament of the brother or sister".

Paul Evdokimov also spoke often in his writings of how the face of the person before us becomes an icon of Christ. His moving memoirs of the years he spent directing houses of hospitality capture this, as do the recollections of many who knew him, among them Fr. Lev Gillet, Olivier Clément, Christos Yannaras, Nikos Nissiotis and Elisabeth Behr-Sigel.

It is impossible not to see in St. Seraphim as well as in Paul Evdokimov and Mother Maria the amazing "evangelical inversion", the turning upside down of things that Christ works in all human situations.

Seraphim began life tall and strong, and was later shrunk by injury and age. But this little man, huge in holiness, is very accurately depicted in the last section of Mother Maria's essay, "Types of Religious Lives". The "evangelical" or radical life of the Gospel is described as giving away to others the love on receives in abundance from God. If we cannot love the neighbour whom we can see, it is impossible to love the God we cannot see. Seraphim, healed many times himself, made God's healing available to thousands of others, in his time and down to our own.

Mother Maria followed a path in some ways similar to that of Seraphim. Her critics faulted her for not living the classical pattern of monastic life. It is true that while she was always present for the eucharistic Liturgy, she was more often absent from other daily services.

But did not Seraphim offer a simpler cycle of prayers for his convents and was not a simpler prayer rule the one St. Elizabeth proposed for the Mary-Martha Convent? Evdokimov also stressed that it is not how many services we attend or how many prayers we recite that matters. The point is that we become our prayer, that all our life becomes prayer.

The perennial opposition of Mary and Martha, of contemplation versus action, of prayer versus work needs to be transcended. The idea that one could take preference over the other was abolished at rue de Lourmel and other Paris locations, the nursing home at Noisy-le-Grand, in the prison at Compiègne and at the Ravensbruck camp. God's humanity, his taking on of all that creaturely existence entails in the Incarnation, brings together the love of God and of the neighbour as the Gospel itself expressed it.

As Mother Maria put it:

"Christification" is based on the words, "It is no longer I who live, but Christ who lives in me." The image of God, the icon of Christ which truly is my real and actual essence is the only measure of things, the only way given to me... Christ gave us two commandments: to love God and to love our fellow man. Everything else, even the

Beatitudes, are merely elaborations of the two commandments which contain within themselves the totality of Christ's Good News... It is remarkable that their truth is found only in their indissolubility. Love for man alone leads us to the blind alley of anti-Christian humanism and the only way out of it is, at times, to reject man and love for him in the name of all mankind. But love for God without love for man is condemned... These two commandments are two aspects of a single truth. Destroy either one and you destroy the whole truth. (Essential Writings, pp. 174-176)

Perhaps another way of putting this is to see prayer as the celebration of the sacrament of the present moment, as Fr. Alexander Schmemann put it, finding how, in the Incarnation, God, has come to fill all things.

These words from Evdokimov sum it all up:

It appears that a new spirituality is dawning. It aspires not to leave the world to evil, but to let the spiritual element in the creature come forth. A person who loves and is totally detached, naked to the touch of the eternal, escapes the contrived conflict between the spiritual and the material. His love of God is humanized and becomes love for all creatures in God. "Everything is grace," Bernanos wrote, because God has condescended to the human and has carried it away into the abyss of the Trinity. The types of traditional holiness are characterized by the heroic style of the desert, the monastery. By taking a certain distance from the world, this holiness is stretched toward heaven, vertically, like the spire of a cathedral. Nowadays, the axis of holiness has moved, drawing nearer to the world. In all its appearances, its type is less striking, its achievement is hidden from the eyes of the world, but it is the result of a struggle that is no less real. Being faithful to the call of the Lord, in the conditions of this world, makes grace penetrate to its very root, where human life is lived. (Sacrament of Love, p. 92)

Campaign 45/2005
Кампанія 45/2005

Журнал Промінь є офіційним органом нашої організації і нашою гордістю. Новий приваблений формат і високоякісний зміст апелює читачам.

З нагоди 45-ліття видання журналу, що припадає в 2005-му році проголошуємо КАМПАНІЮ 45/2005. Провінційна екзекутива, яка здобуде найбільше нових передплатників і ціло річні оголошення до 31-го липня, 2005 року буде відзначена і одержить нагороду.

Участь в кампанії дасть Вам нагоду виробити нові і цікаві способи, щоб апелювати до надійних передплатників. Щоб допомогти Вам у цьому пропонуємо слідуюче:

- ❖ Ознайомте всіх членок з тим що Промінь є орган Союзу Українок Канади і є звязковим між централею і членством по цілій Канаді.
- ❖ В Промені знаходяться різні цікаві дво-мовні статті
- ❖ Заохочуйте кожну членку передплачувати журнал
- ❖ Пригадайте, що Промінь є цікави для цілої родини
- ❖ Передплачуйте журнал для льокальних резеденцій сенйорів, лікарнів, бібліотек і.т.п.
- ❖ Передплачуйте журнал для родини або знайомих в Україні
- ❖ Передплачуйте для свого відділу
- ❖ Дайте передплату на журнал як дарунок з нагоди уродин, ювілею і.т.п.
- ❖ При кожній нагоді виставляйте інформації і зразкові числа журналу
- ❖ Здобувайте оголошення від лоькальних профедіоналістів і підприємців.

* * *

The Journal PROMIN is our pride as well as the chronicler of our history. The Promin format, cover and graphics are most appealing, and its contents maintain a high standaard of journalism.

To celebrate the 45th anniversary of PROMIN in the year 2005 we are launching CAMPAIGN 45/2005. The provincial executive that acquires the greatest number of new subscribers and one-year advertisements by July 31, 2005 will be rewarded with special recognition and a prize (to be announced).

The campaign gives you an opportunity to be creative in recruiting new subscribers. We offer the following suggestions to assist in your efforts.

All UWAC members should be informed that Promin is the voice of our organization and provides a link to the national UWAC office, branches and members across Canada. Promin publishes a variety of bi-lingual information and articles.

- ❖ Encourage every member to become a subscriber
- ❖ Promote Promin as a family magazine
- ❖ Subscribe for senior residences, hospitals, libraries, etc. in your area
- ❖ Subscribe for family or friends in Ukraine
- ❖ Subscribe for your own UWAC branch
- ❖ A subscription to Promin makes an excellent gift for many occasions, such as birthday, anniversaries, Christmas
- ❖ Display promotional material with sample PROMIN journals at all functions
- ❖ Solicit advertising from the business and professional community.

45th ANNIVERSARY / 2005 PROMIN COVER CONTEST

The Editorial Board is inviting submissions of Promin cover designs to commemorate our journal's 45th anniversary in the year 2005. The winning entry will appear on Promin's front cover for the entire year. Please forward submissions to Promin no later than November 30th, to the address on the inside front cover.

45-ЛІТТЯ ПРОМЕНЯ В 2005-МУ РОЦІ ХУДОЖНИЙ КОНКУРС

Редакційна Колегія сердечно запрошує Ваш вклад в цей знамений ювілей. О тож проголошуємо Художний Конкурс на оформлення обкладинки журналу продовж 2005-го рокує Просимо прислати Ваш проєкт на адресу Променя не пізніше як 30-го листопада, 2004 р.

ІНДИЧИЙ СУД

Раз курочка когутика
Подала до суду,
Що когутик взяв яєчко
І дав псові в буду.

Ну, а в буді песик Брисько,
Ласий на дурнички,
Збив яєчко та спік з нього
Собі палянички.

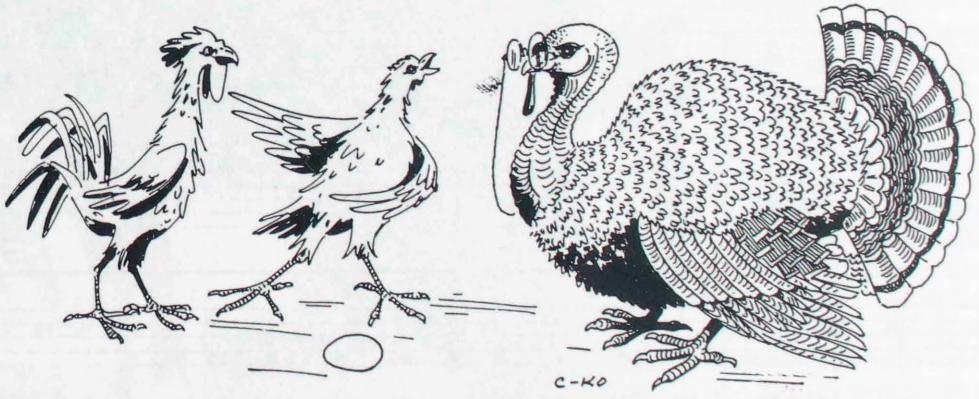

Суддя - індик розбирав
Цілу тую справу:
Що когутик яйце вкрав,
Буде мати кару.

За яєчко мусить курці
Тридцять хрущів дати,
А курка яєчка мусить
В комору ховати.

Василь Лящук

УКРАЇНЕЦЬ

Мелодія М. Гайворонського

Гармонізація М. Барабаш

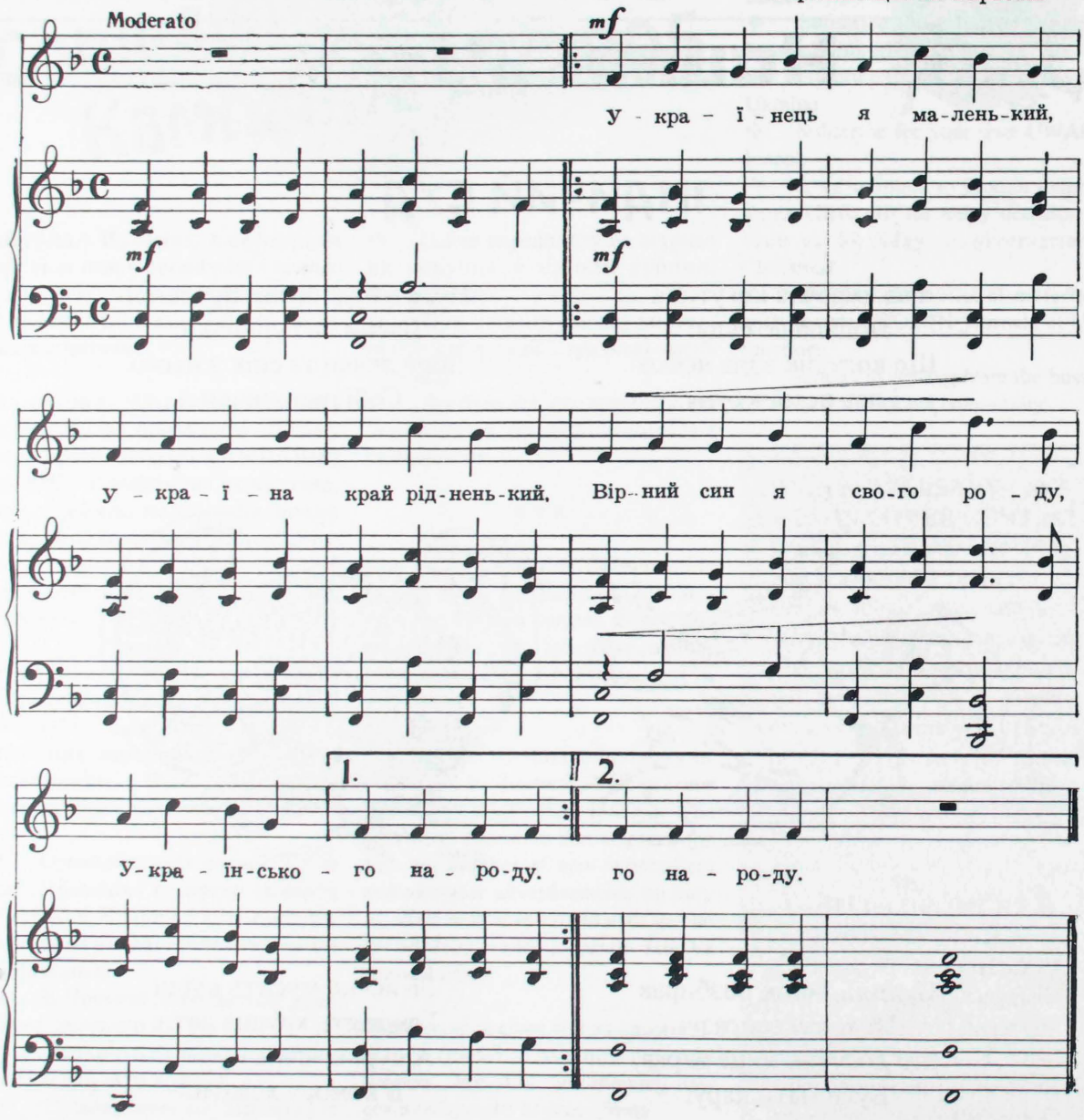

2.

Українка я маленька,
Україна — край рідненький,
Вірна доня свого роду,
Українського народу.

3.

Все, що рідне я кохаю,
Всім, хто рідний помагаю,
Своє ціню, свого вчуся
І до рідного горнуся.

4.

Знай і ти своє любити,
Спомагати і цінити.
Знай, що найчесніше діло —
Своє боронити сміло.

Celebrating 70 Years of Service to the Ukrainian Women's Association of Canada

Katherine Miske presenting Nellie Krawchuk with a Hramota in recognition of her many years of service.

On May 29, 2005 the Ukrainian Women's Association, Olga Kobylanska Branch, Surrey B.C. had the pleasure of honouring Nellie Krawchuk with a luncheon on her outstanding milestone - 70 yeaars of service to the Ukrainian Women's Association of Canada.

In 1935 Nellie joined the Ukrainian Women's Association of Canada in Whitkow, Saskatchewan. She married Eli Krawchuk in 1936 and they joined the Ukrainian Orthodox Church in Whitkow.

In the fall of 1944 the family moved to Glendon, Alberta and became members of the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church. Nellie joined the Women's Association in 1945, where she served in various positions - Vice President, Secretary, and Treasurer. She taught both Sunday and Ukrainian Schools.

With her husband Eli, they were Senior Advisors to CYMK. Nellie contributed many hours as Catering Manager. She also cooked and baked and assisted with various crafts such as pysanky writing.

A short program followed the luncheon. Josey Diachuk recalled to us Nellie's years in the Women's Association and Anne Melnyk presented a bouquet of roses on behalf of the Sisterhood of which Nellie is Holova.

On behalf of Zenovia Sakowsky, National President of the UWAC, Katherine Miske, President of the Surrey Branch of the Women's Association presented Nellie with a Hramota in recognition of 70 years of service to the Women's Association.

Fr. Isadore Woronchak, Dobrodiyka Dianna, and the parishioners of the Ukrainian Orthodox Church of St. Mary congratulate Nellie and thank her for her 70 years of service. We wish her good health and God's blessing that she may enjoy many more years as a member of the Ukrainian Women's Association of Canada.

Helen Tkachuk
Promin Representative

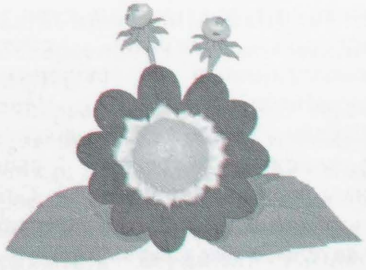

Школа ім. Лесі Українки у Торонто святкує 35 ювілейних літ

Цього року школа святкує 35 ювілейних літ. Ювілеї - це завжди хвилююче, урочисто і відповідально. Відповідально, бо це історія вкладеної праці, досвіду, знань, душі і серця.

Таким же відповідальним є 35-літній Ювілей від дня заснування, який святкує цього року школа ім. Лесі Українки.

35 років невтомого, наполегливого плекання паростків україно-знавства в серцях і душах дітей. Висока і благородна мета збереження та поглиблення знань рідної мови, історії і традицій українського народу, 35 років тому, в далекому 1970-му році, спонукала бл. пам'яти Петра Маєвського заснувати українську школу, яку він і очолив. Завдяки наполегливим зусиллям, невтомної праці та жертвеності всього педагогічного колективу на чолі із бл. пам'яти Петром Маєвським, а згодом і мною (від 1980 року) кількість учнів школи з року в рік зростає. При школі активно працює Батьківський Комітет. Ми заклали міцні професійні основи школи.

За встановленою програмою, яка дозволяє учням урподовж 11 літ ширше і глибше набути та засвоїти добрі знання української мови, літератури, культури та історіїч географії, стати повноцінними освіченими українцями на чужині. Через Школи Українознавства діяспорі вдалося зберегти свою національну ідентичність. Слід поцінувати нелегку працю вчителів, а також батьків.

Ці люди з посвятою передають новому поколінню найбільший скарб - уркаїнське серце українську душу. Очевидно, великою є заслуга самих градуантів, котрі впродовж довгих років здобували науку про землю батьків і дідів.

Нелегко передати цьому поколінню української молоді не тільки знання спадщини, але й почуття національної ідентичності, те болюче відчуття національної свідомости, яке формує обов'язки перед Богом і Україною, а сьогодні, особливо після Помаранчевої революції, вимагає готовности працювати для добра українського народу і для зміцнення його державности.

Зерно кинуте легкою рукою та з добрим благородними намірами, проростає і колоситься добрим вражаєм. Цього року школа має 21 градуант. Є чим гордитись школі ім. Лесі Українки, бо з її лав вийшли студенти, які сьогодні є прекрасними, кваліфікованими спеціялістами, відомими науковцями. Всі вони є свідомими українцями, гордістю не лише української громади тут в Канаді, але і достойними громадянами Країни Кленового Листка. За всі ці безцінні якості - доземний уклін всьому вчительському колективу, за те, що так наполегливо та терпеливо виховують чудову молодь, яка готова своїми знаннями збагатити світ, сміливо виступити і довести, що вони є свідомими УКРАЇНЦЯМИ у Канаді.

Свято на відзначення 35 річниці існування школи ім. Лесі Українки, яке відбулося 11 червня 2005 року, почалося молебнем, що відправив Митрофорний Протоієрей отець Сенцьо. Прибули гості: Др. Ігор Лоссовський - Генеральний Консул України в Торонто, пан Маркіян Швець - Голова Відділу Конгресу Українців Канади в Торонто та Mr. Tony Casole - Supervising Principal - Continuing Education - Toronto Catholic District School Board. Від Шкільної Ради до нас завітали: пані Дарія Дяковська, пані Таня Когут та пан Петро Цехош. Були прочитані привіти від Міністерства Освіти і Науки України, Шкільної Ради міста Торонто та Українських Працівників Літератури для Дітей і Молоді імени Леоніда Глібова. Велике значення мав для нас привіт з Міністерства Освіти і Науки України. Ось зміст цього привіту:

"З особливою приємністю хочу привітати учнів та вчителів Торонтійської школи імені Лесі Українки з 35-ю річницею від дня заснування.

35 років це той вік, коли, озираючись назад можна з гордістю сказати, що пройдено великий шлях, який, очевидно, був тернистим, проте переповненим злетів та здобутків.

Ваша Рідна Школа була й залишається не лише центром навчання одного покоління української мови, забезпечення знання з історії, географії, літератури та культури України, а й своєрідним духовним стрижнем і

символом самоідентифікації кандських українців. Дивлячись на результати 35-літньої давнини, не можна не висловити захоплення працелюбністю та завзяттям фундаторів цієї школи, які, не шкодуючи ні власних сил, ані здоров'я чи коштів, заклали підвалини цього храму освіти і науки.

Нехай же щаслива доля посміхається усім вчителям та учням школи ім. Лесі України на многії і благії літа."

З повагою
Міністер освіти і науки України -
С. М. Ніколаєнко

Цей ювілей було звеличено як мистецькою програмою, в якій брали участь учні п'ятої й шостої кляси та градуанти нашої школи, так і присутністю видатних осіб української громади міста Торонта, за що школа висловлює щиру подяку.

Директор школи Зінаїда Маєвська

Вшанування Градуантів

Відділ Союзу Українок Канади, ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск., мав приємну честь вшанувати студентів, які закінчили 12-ту клясу. Ці студенти учащали до вищих шкіл в Йорктоні і їх родичі є членам Української Православної Церкви Йорктонської Округи.

Стипендійний Комітет при Відділі СУК зарядив Конвокаційний Молебень 8-го червня, 2005 р., який відслужив парох громади о. Роман Коцюр. Градуанти разом з родичами, пра-родичами та запрошеними гостями брали участь у Молебню. Як духовний батько, о. Роман особливу чутливу проповідь висловив для студентів. Після Молебня всі перейшли до Української Православної Авидиторії де відбувся святковий бенкет спеціально приготовлений членкам Союзу.

Членка Стипендійного Комітету, пані Маруся Тріщук дбайливо приготовила всі запрошення, програмки, декорації для столів і прикрашені свідоцтва для

L to R: Stephanie Ortynsky, Taisa Trischuk, Rev. Fr. Roman Kocur, Cameron Yaremko, Adon Hoffman. The students are holding their gifts from their parents - a momento plate depicting the Holy Transfiguration Church

градуантів. Серед цього пишався елегантно декорований торт для градуантів - праця талановитої членки Союзу, пані Ліони Процишин. Вечірною програмою керував молодий абсольвент, Левин Тріщук, який закінчив дворічні університецькі студії в Едмонтоні.

Теплі промови привітань та поздоровлень виголосили слідуючі:
о. параох Громади Св. Преображення в Йорктоні - о. Роман Коцюр; Голова громади - пан Ярослав Кабан; Голова Відділу СУК ім. Олени Пчілки - пані Верджінія Верищук; Голова

Відділу Ордену Св. Андрея в Йорктоні - пан Генрі Василишин; від Відділу КУК в Йорктоні - Параскевія Семенюк.

Учитель, пан Геррі Ґаврилюк говорив в імени учителів і підняв товст для грандуантів. Головну наукову промову виголосив пан Теодор Кусий, член церковної екзекутиви. Голова Стипендійного Комітету, пані Розалія Камінська, пояснила всі критерії, які потрібні, щоб студенти-апліканти були достойні отримати нагороди. Вона мала приємність покликати слідуючих людей, які вручали стипендії:

Пана Т. Кусого, який вручив Меморіальну Степендію в пам'ять Стюарт і Тамари Кусий для Кемрон Яремко і Ейдон Гофман;

Верджінію Верищук, яка вручила стипендію СУК ім. Олени Пчілки для Стефанії Ортинської і стипендію ім. Лесі Джарман для Таїси Тріщук.

Було дано нагоду Градуантам мати слово. Вони всі висловили сердечну подяку: родичам, прародичам за добре виховання, учителям за пильне учобвий провід, щоб осянгнути високі оцінки, духовним отцям за християнську опіку і церковній громаді за цю незабутню пошану.

Ми всі радієм коли наша молодь осягає певний успіх в житті і бажаємо їм Божого Благословення на майбутність.

Програму закінчено співом Христос Воскрес.

The Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka branch in Yorkton, Sask. had the privilege of honouring students who completed their Grade 12 in 2005. These students attended secondary schools in Yorkton and their parents are members of the Ukrainian Orthodox Church of Canada in the Yorkton District Parish.

The Scholarship Committee within the UWAC Olena Pchilka Branch organized the Graduation Moleben for June 8, 2005 at 5:30 pm at the Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Church. Parish priest, Rev. Fr. Roman Kocur, served the Moleben which was attended by all graduates, parents, grandparents, family members and invited guests. Fr. Roman bestowed a spiritual blessing upon the graduates and reminded them that wherever they may travel, they must remember their Mother Church.

Following the prayers, all were invited to the Ukrainian Orthodox Auditorium for a formal Graduation Banquet hosted by the UWAC, Olena Pchilka Branch.

A member of the Scholarship Committee, MaryAnn Trischuk, made all the invitations, programs, impressive table decorations, framed certificates for the Graduates and numerous other preparations. An elegantly decorated cake for this special occasion was baked by our talented UWAC member Leona Procyshyn.

A former graduate of our congregation, Devin Trischuk, who has already completed two years of studies at the University of Alberta, was the MC for the evening program.

Warm greetings and hearty congratulations were presented by:

* Rev. Fr. Roman Kocur, Parish priest
* Mr. Gerald Kaban, Parish president
* Mrs. Virginia Wereschuk, UWAC Olena Pchilka Branch President
* Mr. Henry Wasylyshen, President of the Yorkton Chapter of the Order of St. Andrew
* Pauline Semenuik, Representative from the Ukrainian Canadian Congress, Yorkton Branch

Mr. Garry Gawryliuk, one of the teachers of the Graduates, expressed some sound educational advice to the students and proposed a toast to them.

Our guest speaker, parish executive member Mr. Edward Kucey, apart from congratulatory remarks, gave some meaningful perspectives for the Graduates' future.

Chairperson of the Scholarship Committee, Mrs. Rose Kaminsky, informed all present what the Scholarship stipulations consist of and what qualifications must appear on the applicant's form before scholarships are granted. She had the pleasant duty to call on the following to present the scholarships:

* Mr. Edward Kucey, who presented the Memorial Scholarship of Stuart and Tamara Kucey to Cameron Yaremko and Adon Hoffman
* Virginia Wereschuk, who presented the UWAC Olena Pchilka Branch Scholarship to Stephanie Ortynsky and the UWAC Lesia Jarman Scholarship to Taisa Trischuk

Each graduate expressed heartfelt gratitude to their parents, grandparents, for exemplary upbringing; to their teachers for educational guidance to be able to achieve commendable standings; to Rev. Fathers for spiritual encouragement; and to all church members for this memorable event. We all feel happy and proud to witness our youth as they reach milestones in their lives and wish for them God's richest blessings for a bright future!

P.S.

Address by Prime Minister Paul Martin on Canada Day July 1, 2005 -- Ottawa, Ontario

Your Excellencies, honoured guests, Canadians here on Parliament Hill and across the land:

Among the global family, Canada is still a relatively young nation. But throughout 2005, our history has been our constant companion - reminding us of our country's accomplishments, urging us to look back and to ponder and to marvel.

This is the 125th anniversary of the writing of our national anthem by Calixa Lavallée and Sir Adolphe-Basile Routhier. We are marking the centenaries of Saskatchewan and Alberta. We have commemorated the 60th anniversary of V-E Day and the liberation of the Netherlands by unyielding Canadian troops. We have observed the 20th anniversary of the equality provisions of the Charter of Rights and Freedoms. And we have celebrated 40 years of being united as a nation under a flag that we could truly call our own.

Beneath the fields of France, a system of tunnels from the First World War remains intact. In a storeroom deep underground, you can still see the image of a maple leaf that a young Canadian solider carved into the wall almost 90 years ago, before the Battle of Vimy Ridge.

The maple leaf is a daily and enduring presence in our lives. But it's especially on Canada Day that we recognize how our flag has come to be so much a part of our history, our nation, and so deeply a part of us. The maple leaf is a symbol of duty and valour, pride and perseverance, ingenuity, diversity and, of course, global hockey supremacy.

More than anything else, it's a symbol of what we as Canadians stand for. That's why we pin it to our lapels and sew it to our backpacks. We do it so we can carry Canada and its ideals with us. Some - including one of my sons -- even tattoo it on themselves, which as prime minister I consider to be a tremendous declaration of love of country. As a father I'd prefer he'd sew it on his backpack.

Many of us remember where we were the day the red maple leaf was raised for the first time to the top of the flagpole - in school yards and city squares, outside town halls and people's homes, and of course here on Parliament Hill. We felt a bolt of patriotism. We felt that Canada, then not even a century old, had suddenly grown up.

I come here and I work under that flag. All Parliamentarians do. And each morning, as we look skyward, we are reminded that four decades ago, we as Canadians committed ourselves boldly and irreversibly to the future, to what Canada could become, to achieving a destiny that would be unmistakably and eternally ours alone.

And take a look at us now.

Take a look at us -- a free and sovereign nation, rich and respectful, abundant in opportunity and optimism, dedicated to generosity and to sharing, in many ways a model to the world, in many ways the envy of the world.

Take a look at us - a proud and diverse people, welcoming to those who come here from around the world, caring of those with whom we share this great land.

Take a look at us. Behold the wonder of our landscapes - from the old-growth forest of Cathedral Grove on Vancouver Island, dominated by trees hundreds of feet tall and hundreds of years old, to the jagged ice cliffs of Baffin Island and on to the barren majesty of Signal Hill on Newfoundland. The mountain ranges, coastal towns, the vast expanse of the prairies, the energy and dynamism of our largest cities. Our country is a marvel -- as diverse and as remarkable as the people who inhabit it.

Today, on Canada Day, we reflect on how fortunate we are as a nation and as a people. We rejoice in that which makes us Canadian. And we display our deep and tranquil pride in all that we have accomplished, in all that we stand poised to achieve together.

Today, we look back on our history, on how we got here, on those who helped to build the country we love so deeply. Tomorrow, we set about making history of our own.

This is our country. This is our day. This is our time. Happy birthday Canada!

ST. ANDREW'S COLLEGE
UNIVERSITY OF MANITOBA, WINNIPEG
invites Applications for the Position of Librarian

St.Andrew's College in Winnipeg is a Ukrainian Canadian educational institution, sponsored by the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and affiliated with and located on the campus of the University of Manitoba. It offers degree programs in Orthodox Theology. It houses the Centre for Ukrainian Canadian Studies, a residence for 40 students and provides Ukrainian cultural programs.

The aims of the College are:

- the academic, pastoral, spiritual and moral preparation of future clergy and laity for leadership in the Ukrainian Orthodox Church of Canada as well as other Orthodox Churches;
- the promotion of higher academic education through teaching, research and outreach;
- the development of Ukrainian Canadian Orthodox Christians to bear witness in life and word to church and society;
- the fostering of Ukrainian Canadian culture and development of Ukrainian Canadian identity within multicultural Canada.

The Librarian of St. Andrew's College Library is responsible for the following: overall operation of the library in all its aspects, including personnel management, planning and organization, and budget administration; to provide quality reference services in all its aspects to library users; to be responsible for library development and maintenance, both general and reference; to provide professional cataloguing and classifying; to execute literature searches as needed; to support faculty in the development of course material; to be a liaison with the community which has an interest in the library; and to represent the Library on appropriate committees.

Qualification: A Master's degree from an accredited library program. Ability to speak, read and write Ukrainian is required. Previous experience in an academic library and familiarity with reference services, are desired. Knowledge of and experience with computing technology and its application to libraries. Must be highly motivated and self-directed, and have a demonstrated ability to work independently and as part of a team. Excellent communications and interpersonal skills are required to work successfully with patrons and staff in a variety of situations.

Effective date: September 1st, 2005

Wage/Salary: Commensurate with qualifications and experience

Classification: Librarian (Part-Time)

Applications are being considered, and preliminary interviews are being conducted, immediately.

The terms of office and stipends are negotiable. The initial appointment begins on September 1st, 2005 or as soon as filled. Please send applications and nominations together with CV to:

Chair
Search Committee
Board of Directors
St. Andrew's College
29 Dysart Rd.
Winnipeg, MB R3T 2M7

St. Andrew's College is an equal opportunity employer and welcomes diversity in the workplace, and encourages applications from all qualified men and women. This advertisement is directed to Canadian citizens and permanent residents.

Бл. пам. Анна Василик

У першу річницю упокоєння нашої дорогої мами, ласкавої бабусі та прабабусі **Анни Василик,** яка відійшла у Царство Небесне 30 червня, 2004 року, висилаємо в її світлу пам'ять $100. на журнал Промінь, як нев'янучий вінок на її могилу.

Спогади про її родинну любов залишається в наших серцях на завжди.

Дорогенька Мамо, нехай Канадська земля буде Вам легкою. Вічна їй пам'ять!

Син, Тарас Василик
Дочка, Наталка Марущак і родина

Бл. пам. Петро Маєвський

У 24 річницю упокоєння мого дорогого мужа Петра Маєвського кладу нев'янучий вінок на його могилу, а в незабутню Його пам'ять складаю $35 долярів на журнал Промінь.

Нехай Господь Бог оселить душу спочилого Петра у Царстві Небесному.

Канадська земля нехай буде Йому легкою, а пам'ять про Нього між нами вічною.

Зіна Маєвська з синами

Бл. пам. Лилія Григірчук

В 8-му річницю упокоєння незабутньої нашої улюбленої доні Лилій Григірчук та дружини Др. Василя Зузак, яка упокоїлася 15 вересня 1997 р. у місті Вернон Британській Колюмбії складаємо пожертву в сумі $100 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на її могилу. Пам'ять улюбленої доні та дружини буде з нами вічною. Вічна їй пам'ять!

Батько і Мама, Мирослав і Розалія Григірчук
та муж др. Василь Зузак

В світлу пам'ять **Добродійки Марії Керніцької** складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $20.

Хай пам'ять про неї буде завжди з нами!

Вічна їй пам'ять!

Добр. Анастасія Міненко
Вінніпеґ, Манітоба

В світлу й незабутню пам'ять дорогих посестер блаженної памяті **Добродійки Марії Керніцької** та блаженної пам'яті **Добродійки Параскевії Блажук**, складаю пожертву в сумі $25 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на їхні могили.

Нехай Милосердний Господь оселить душі їх в оселях Своїх Небесних, а добра пам'ять про них буде завжди між нами.

Вічна їм пам'ять!

Добр. Надія Крищук
Едмонтон, Альберта

Olga Wasylciw

Olga Wasylciw passed away peacefully on April 29th, 2005 at Cottonwoods Extended Care Hospital at the age of 94 years.

Olga was born on November 22, 1910 to John and Olena (Mochoruk) Wasylciw in the Colonsay District in Saskatchewan. She went to a one-room school in Trojan. The teacher's wife taught the girls crochet during recess and lunch hour. Olga was very creative. She also learned to write "Pysanky" (Easter Eggs) and to do bead work.

In 1938 Olga moved to Redcliff, Alberta to be with her brother Fred and his wife Anne, and worked there. before moving to St. Catharines Ontario to be near her sister Rose and her husband Albert Oleskiw. She worked in the tool factory there for several years.

In 1948, when St. George's Ukrainian Orthodox Church was built, Olga became a member and joined the Ukrainian Women's Association, serving in the executive as treasurer for 14 years. She also taught the young people of the Ukrainian Canadian Youth Association how to embroider and write "Pysanky".

In 1972 Olga retired and moved to Edmonton, Alberta, where she joined St. Andrew's Church and the Ukrainian Women's Association of Canada. She again helped the youth group and embroidered many costumes for the Ukrainian dancers. Olga also belonged to the Senior's Group there and enjoyed tours in Alberta, Saskatchewan and Manitoba.

For the millennium, Olga embroidered two icons of Saints for St. John's Cathedral in Edmonton. In 1996 she moved to Kelowna, B.C., where she again joined the Church, The Women's Association, and the Ukrainian Trident Association.

Olga subscribed to UWAC's magazine "Promin" from its very first edition.

Olga was predeceased by her parents, two brothers Fred and Walter, and an infant sister Anna.

She is survived by her sister Rose, nephew Dr. Myron (Francine) Oleskiw and their daughters Melanie and Christine. As well by nieces Kathy (Egon) Boehm, Elsie (Murray) Howard, Rose (Abe) Janzen, Virtue Bodie, Teresa (Scott) Cooke and Sonia (Bill) Davenport and a sister-in-law Anne Wasylciw.

A Memorial Prayer Service was held on Tuesday May 3, 2005 and a Funeral Service May 4th from Sts. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church with Very Rev. Archpriest Dr. John Plewa officiating, assisted by the cantor subdeacon Paul Malysh.

Following the internment a memorial lunch was served by members of UWAC at the church hall.

In memory of my sister, enclosed is a donation of $50 towards the journal "Promin".

May her memory be eternal

submitted by
her family

Як невянучий вінок на могили дорогих союзанок - добр. **Марії Керніцької**, бувшої кореспонденційної секретарки Манітобської Провінційної Екзекутиви, котра відійшла у вічність 23 березня 2005 р. і **Клавдії Долинчук Іллюк,** дорадниці Округи Вайта, котра упокоїлася в Бозі 2 квітня 2005 р. - обидві народилися в Толстой, Манітоба. Замість квітів на їхні свіжі могили складаємо пожертву в сумі $50. на пресовий фонд Променя. Наші щирі вислови співчуття родинам Покійних, а їм обом - Вічная пам'ять!

За Манітобську Провінційну
Екзекутиву -
Олена Ґерріті, голова

Союз Українок Канади ім. Лесі Українки в Гамільтоні складає пожертву на журнал Промінь в сумі $150 на нев'янучий вінок для трьох членок, котрі відійшли у вічність -

Христина Кошура -
упокоїлася 16 березня 2005 р. на 82 р. життя. Довголітня активна членка СУК понад 20 років. Членка церковного хору Собору Св. Володимира і членка жіночого хору СУК.

Параскева Онушко -
упокоїлася 8 травня 2005 р. на 98 р. життя. Довголітня членка СУК понад 25 років, членка церковного хору Собору Св. Володимира і також членка жіночого хору СУК. Передплатниця журналу Промінь.

Ірина Юнкевич -
упокоїлася 31 травня 2005 р. Довголітня активна членка СУК і передплатния журналу Променя. Також була здібна і талановита писанчарка, яка часто дарувала свою працю на користь відділу.

Членки шанують довголітню працю при відділі згаданих покійних членок і благають їх у Господа Царства Небесного.

Родинам покійних складаємо глибоке співчуття.
Вічна їм пам'ять

Наталя Бал, Голова Відділу
Валентина Огієнко, Референтка Променя

Dobrodiyka Paraskevia Blazuk (1922 - 2005)

On April 9, 2005 Dobr. Paraskeva (Pearl) passed away peacefully in her sleep in the Vernon Hospital. She was born on August 18, 1922 in the village of Bortniky, district of Stanislav (now Ivano-Frankivsk) in Glacia in Ukraine. She was the daughter of Oleksia and Melania Yasnikovsky. During her lifetime she endured the frightful horrors of the Second World War. Paraskevia was arrested as a young girl on February 12, 1943, exactly on the holiday of the Three Hierarchs, and was transported to Germany where she was obliged to endure many hardships while sorrowing and grieving for her family, friends and her beloved Ukraine.

At the end of the war, during the transition of refugees between camps, Paraskevia became acquainted with a young man, Peter. They were both assigned to the Ukrainian camp at Badhorm, Westfalia. They were married in the UOAC of the Protectress Mother of God. With the passage of time, Peter was preparing for service to the UOAC and was ordained as a deacon by Metropolitan Polukarp in the Ukrainian camp of Haydenaw in the Church of the Protectress.

The young married couple came to Canada with their three year old son, Bill, to a farm in the community of Smoky Lake, Alberta, where they worked for one year. They then moved to a farm in the Vilna district where they worked for another year. In 1952, the Blazuk family moved to the city of Edmonton where Deacon Peter and his wife found steady work and became acquainted with many friends. Here they became members of St. John's UOC. Consequently, Dobr. Paraskevia and her husband Deacon Peter dedicated their services to the organization of the summer camp at Seba Beach and to Ukrainian courses at Camp Barvinok.

Dobr. Paraskevia was blessed with many favourable attributes and as a faithful and pious Christian, she strove to raise her children in a respectful, religious orientation. She was a permanent member of the church choir. She loved to help her neighbours in any kind of need, and was the right hand and helper to her husband, Fr. Rev. Peter, as she assumed the role of cantor in the serving of the Divine Liturgy. For many years she was a member of the Ukrainian Women's Association and served in many executive positions in the church parishes. A favourite pastime was the growing of flowers through which she beautified the church and paish yards.

The funeral services for Paraskevia Blazuk were held in the Dormition of the Mother of God church in Vernon BC on April 13 and 14, 2005. Rev. Fr. Dr. John Plewa and the Reverends Isadore Woronchuk and Roman Tsaplan conducted the prayer service and funeral. The choir sang under the direction of sub-deacon Paul Malysh who also served as cantor. Members of the UWAC holding lighted candles stood around the coffin in respect of

Paraskevia's dedicated service in the organization.

The funeral was attended by a great number of people, including members of the Order of St. Andrew and brothers and sisters in Christ from other various organizations. Sermons delivered at the fuenral were deeply moving and reflected appropriately the devoutly religious life f Dobr. Paraskevia.

After the funeral, a lunchion and program followed with tributes from representatives of church parishes and fraternal organizations. Granddaugters Tanya and Laura spoke lovingly about their grandmother and sincerely thanked everyone for participating in the funeral. Mary Ann, the daughter of Dobr. Paraskevia and Fr. Peter also spoke on behalf of the family, expressing sincere thanks to all those who attended and helped in any way, offering sympathy, spiritual, physical and material help. Special thanks to Rev. Frs. Dr John Plewa, Isadore Woronchuk and Roman Tsaplan, to Sub-Deacon Paul Malysh, to the choir, to the palamar Yukhym Tremba. Thanks are also due to those who made donations in memory of Dobr. Paraskevia, sent floral tributes and sympathy cards, or gave food offerings. Thanks to Sofia Kniaz, president of the St. Olha branch of the UWAC and all members for their help and contributions on this sad occasion. Thanks are extended to all those who attended from Kamloops, Kelowna and Vernon. Special thanks are also extended to the funeral directors of Vernon, to the directors of Ukrainian Selo UNO for their sincere sympathies expressed by Myron Balych, to Roman Chez, chairman of the local branch of the Ukrainian Canadian Congress for conducting the program, and to Gordy Gregerson for his expression of sympathy from TYC. Also special thanks to the people of the Vernon Parish for their cooperation and understanding of the sorrow and grief that the family must endure in this sad time.

Rev. Fr. Isadore Woronchak at Langley Lawn Cemetery in Langley, B.C. completed the burial service. The choir under the direction of Tamara Antoniuk sang the Panachyda and many people from St. Mary's Church in Surrey attended. Special thanks to Fr. Isadore Woronchak, to the choir members and to all who attended to give the final salute to Dobr. Paraskevia.

May the Merciful Lord Jesu Christ bless all of you with His generous kindness and grace.

Dobr. Paraskevia passed away peacefully into eternity at the age of 82, ending a life of benevolence and goodwill in the service of God, society and her nation. She loved the Lord with all her heart and soul and observed and fulfilled God's commandments throughout her lifetime.

Paraskevia leaves to mourn in deep sorrow, her husband Fr. Peter, her son Bill, her daughter Mary Ann and son-in-law Richard, their son Peter and daughter-in-law Annellen, grandchildren Joseph, Tanya, Adam, Laura, Jordan, Nicholas and Jeremy and great grandson Marcus.

Rest in eternal peace dear wife, beloved mother and grandmother. May the Heavenly Father accept your soul and grant it rest where all the righteous respose in the Heavenly Kingdom. May your memory be eternal.

Fr. Peter; children: Wasyl', Maria and Peter;
grandchildren Joseph, Tanya, Adam, Dora,
Jordan, Michael and Jeremiah; grandson Mark; daughters-in-law Julia, Anellen and son-in-law Richard.

Бл. пам. Добродійка Параскевія Блажук

9-го квітня 2005 р. в місцевій лікарні у Берноні упокоїлася бл. пам. добродійка Параскевія Блажук, яка народилася 18-го серпня 1922 р. в селі Бортніках, повіт Станіславів (тепер Івано-Франківська область) в Галиччиніч в родині Олексія й Меланії Ясніковських. У своїм житті переживала страшні страхіття 2-гої світової війни. Вона була арештована, як молода юначка, саме на Свято Трьох Святих 12-го лютого 1943 і була вивезена німецькою владою до Німеччини, де їй прийшлося переживати всілякі непригоди в скорботах і смутках за ріднею, друзями і Україною.

По закінченні війни Параскевія познайомилася з молодим юнаком Петром в час переходових таборів для скитальців, що було для них призначено перебувати в Таборі Вадгорм у Вестфалії, де і були одружені в УАЮЦ Св. Покрови Божої Матері. З бігом часу Петро приготовлявся для служіння УАПЦ і був рукоположений в сан о. диякона Митрополитом Полікарпом в Українському Таборі Гайденові в церкві Св. Покрови.

До Канади приїхало молоде подружжя Блажуки із трьох річним сином Василем до околиці Смокі Лейк, Альберта на фарму, де один рік там працювали, а на другий рік на фармі Вілна. У 1952 р. родина Блажуків пересилилися до міста Едмонтону у якому п. диякон Петро з його дружиною набувають велике знайомство і приятелів та сталу працю. Помимо своїх обовязків стають членами катедральної громади Св. Івана. Нарешті добр. Параскевія з її мужем о. дияконом Петром

присвя..ують свою працю на оселі Сіба іч, організуючи літню оселю і курси українознавства на оселі Барвінок.

Добр. Параскевія у своїм житті мала добрі прикмет, як віруюча і побожна християнка, старанно виховувалллллллла діти в побожно релігійному наставленні. Постійно належала до церковного хору, любула допомагати у всякій потребі для влжніх, була правою рукою і помічницею для свойого мужа о. Петра. Виконувала ролю дяківства в час відправ Св. Служб Божих. Була довголітня членка СУК, займала різні позиції в організації при церковних громадах. Любувалаш плеканнями в прекрасних цвітах, якими оздоблювала церкви.

Похоронні відправи відбулися в Церкві Успіння Божої Матері 13 і 14 квітня. Панахиду і похорон відправили прот. др. Іван Плева і Всечесні оо. Ізидор Ворончак та Роман Цаплан. Похорон відспівали хористи під проводом іподиякона Павла Малиша. Членкині СУК із свічками й прапором в окруженні домовини стояли в почесній услузі.

Належуть згадати, що похорон був багаотлюдний бо прибуло велике число людей включно із членами Ордену Св. Андрея, як і учасники братніх складових організацій. В мас похорону були виголошні зворушливі і глибоко змістовні проповіді оо. Парохами і приклоадне і поучаюче із Св. Письма і добротливого, примірного життя добр. Параскевії. Отож несподівана смерть, якої перервала нитку її трудолюбивого життя. Вона впокоїлась в Бозі проживши 82 роки благодійного, добротливого життя на службі Богові і суспільстві своєму багатостраждальному народові. По своїх зусиллях виконувала приналежні обов'язки сповняючи Божі Заповіді Господні. Любила Господа Бога всім серцем своїм і душею . . . та ближнього свого, якому допомагала своїм трудолюбивим життям.

Залишила вона у смуткові родину в Україні - багато племінників і племіниць. Залишила також у глибокому смуткові і скорботі свойого мужа Протопр. о. Петра, сина Василя і невістку Юлію, дочку Марію і з'ятя Ричирда, сина Петра і невістку Еннеллин, внуків Йосипа, Таню, Адама, Лору, Йордана, Миколу і Єремію та праонука Марка.

У вічному спокої спи дорога дружино, любляча мамо дітям і щира сердечна бабня для твоїх онуків і праонука. Нехай Всевишній і добрий Господь прийме твою душу і оселить її де всі праведники спочивають у Царстві Небесному. Вічна їй пам'ять!

Похорон добр. Параскевії був завершений о. Ізидором Ворончаком на цвинтарі в Ленглій Б.К. з участю присутніх хористів, що проспівали Панахиду під диригуванням диригентки Тамари Антонюк з участю прибулих членів церковної громади Успіння Божої Матері із Суррей.

Особлива подяка о. Ізидорові, диригенці, хористам і присутнім, що прибули віддати останій салют для добр. Параскевії.

Після похорону відбулася тризна та продовжувалась програма з висловами співчуття від церковних громад і братніх організацій. Від родини промовляли онуки Таня і Лора, які чутливо говорили про їх бабуню і щиро дякували всім за участь в похороні. Також подяку висловила дочка Марія, яка висловила сердечну подяку всім присутнім за їх духовну, співчутливу, фізичну і матеріяльну допомогу. Рівночасно подякувала священникам, дякові, диригентці і хористам та всім, хто висловлювали співчуття. Особлива подяка громаді Вернон за щиру співпрацю і зрозуміння цієї сумної ситуаці що прийшлося переживати в ці дні смутку, жалоби і печалі.

Нехай Милосердний і Всевишній Господь наш Ісус Христос обдарує всіх Вас, Своїми милостивими щедротами і ласкою Божою і небесним благословінням.

Протопрес. о. Петро Блажук
з родиною

Donations to Promin Press Fund
UWAC, St. Olha Br. Vernon $100.00
Gail Chez - $50.00

Anna Zuzak (Genyk)
January 18, 1907 - May 01, 2005

On Ukrainian Easter Sunday, May 1, 2005, Anna Zuzak of Dnipro Seniors Home, Edmonton passed away peacefully of respiratory failure at the age of 98 years. The Rt. Rev. Stephan Semotiuk officiated at the panakhyda

and funeral services on May 9/10, 2005, at St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral with interment at St. Michael's Cemetery.

Anna was born in Serednij Bereziw -- a small village in Western Ukraine located some 30 kilometres south of Kolomyia on January 18, 1907, the 7th child of thirteen. Her schooling was interrupted after 1 year by the First World War. Her early years were spent assisting the family in making a living during the ravages and the after effects of the war on a small family holding -- pasturing sheep and cattle, household chores, gardening, orchard work as well as custom farm work.

In 1930 at the age of 23 she came to Canada to her uncle Bill Fizych in Tarnopol, Saskatchewan with the idea of earning enough money to buy land upon returning home to Ukraine. A quick return to Ukraine was not to be -- she worked as a domestic in Dauphin and Gilbert Plains, Manitoba but the depression years were not kind. Where many people were out of work and many worked simply for board and room, she was proud to make $5.00 per month.

Anna first met Dmytro Zuzak, who had immigrated to Canada in 1927 to his uncle Hryts Oranchuk, upon her arrival. Several years later while visiting her uncle, they became reacquainted and were married in Tarnopol in 1937. They settled on a homestead in Crystal Springs, Saskatchewan and proceeded to build a mixed farming operation on 2 quarters of land. Given very limited resources and the difficult economy it was a struggle to survive and make progress, typical of the early pioneers.

Anna bore 4 children, Harry (1938), Maurice (1939), William (1941) and Robert (1948). It was always her wish to have a daughter but this also was not to be -- she partially got her wish with 3 daughters-in-law and was blessed with 8 grand daughters. She was persistent that her children got a good understanding of Ukrainian traditions and got a good education to face a changing and challenging world.

In 1969 Anna and Dmytro retired from farming -- rented out the land but continued living on the farm. In 1971 they moved to Edmonton when her husband was diagnosed with cancer. Dmytro passed away in the spring of 1972. The following year Anna moved to Trident Manor, a seniors' home in Chilliwack, British Columbia and stayed there until 1979 but longed to be closer to her family and moved back to Edmonton. Anna stayed at St. Andrew's Selo senior citizens' home until 1983, when she moved to the Dnipro Home and resided there until she heard God's call.

Anna's life was one of faithful devotion to her family, to God and to her church, as illustrated by 66 years of continuous membership in the Ukrainian Women's Association of Canada. In her retirement years, she continued expanding her horizons -- embroidery, crocheting, weaving, painting and taking correspondence courses. Although the advancing years increasingly limited her physical capabilities, she took every opportunity -- winter or summer -- to take her walk outdoors in the fresh air.

While Anna accepted her life in her chosen homeland, she yearned all of her life for the experiences, family and friends of the land of her youth. She took the opportunity to visit Ukraine twice with her son Maurice, once in 1988 and once in 1991 -- while the visits were relatively short, it was a highlight in her long life -- to see the home she was born in, to see the creeks and the hills where she played and worked, to see her last surviving brother and sister, as well as her nieces and nephews and their offspring. She took the opportunity to visit the gravesites of her parents and forefathers and to bring back some of the grave soil that she asked to be sprinkled on her grave -- so that she could be buried with them in spirit.

Anna is survived by her son Harry and his wife Mary of Beaumont, Alberta; her son William of Edmonton; and her son Robert and his wife Lorraine of Yorkton, Saskatchewan. She is survived by 8 grandchildren: Lee of Sherwood Park; Catherine of Montreal; Tanis and her husband Tim Carwell of Sherwood Park; Loriann and her fiance Harold Torres of Columbia, South America; Tanya of Saskatoon; Naomi and Alana of Yorkton; and Rene and her husband Jon Wheeler of England. She is also survived by 5 great grandchildren: Ashley Zuzak of Beaumont, Austin Zuzak of Sherwood Park; Kelsey, Blake and Nolan Carwell all of Sherwood Park, as well as numerous nieces and nephews.

She was predeceased by her husband Dmytro in 1972; her son Maurice in 1998; her grandson Richard in 1994; her daughter-in-law Lily in 1997 and twelve of her brothers and sisters in Ukraine.

The character traits that defined Anna and that she portrayed and lived by were a strong faith, kindness, generosity, integrity, sincerity, fellowship, respect for tradition as well as others and hard work. All who knew her identify with many of these characteristics and they in turn define the memories she has left us. Her soul has departed but her legacy lives on.

Submitted by
William Zuzak & family

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $21.40 ($25) a year

Canada $21.40 a year, other countries $25 a year -В Канаді $21.40 на рік, в інших країнах $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Cookbook Sale!

Obtain your copy of our cookbook at a discount price of $6.00 each
(+ $3.00ppostage)

65th Anniversary Edition of Olena Pchilka Branch

Write or fax to:
UWAC Olena Pchilka Branch
89 Bradbrooke Dr.
Yorkton SK S3N 2Y2
Fax: 306-783-6730

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

BIRCHWOOD REALTY SERVICES INC.

DORIS-ANN MASNYK
REAL ESTATE BROKER/OWNER
APPRAISER (MVA RES)

TORONTO
416-520-5290

MISSISSAUGA
905-275-2759

Selling.....Purchasing.....Renting
12 Years Experience.....Knowledgeable.....Friendly

MEMBER, TORONTO & MISSISSAUGA R.E. BOARDS
BOARD MEMBER, ST. VLADIMIR INSTITUTE

PROMIN PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from June 1, 2005 to June 30, 2005.
The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

$100.00
Slavka Malysh, Delta BC
UWAC Maria Markovych Br.
Canora SK

$50.00
Zonia Lazarowich, Edmonton AB

$30.00
Dobr. Larysa Makarenko,
Winnipeg MB

$15.00
L. Woloshyn, Mississauga ON

$14,40
Julia Sadlak, Thorhild AB
O. Patryluk, Regina SK

$13.60
Aline Zurachenko,
Penetanguishene ON

$10.80
Anne Hawrysh, Mississauga ON

$10.00
Irene Gudzowsky, Etobicoke ON

$7.30
Yaroslava Balura, Toronto ON
V. Stratuchuk, Prince Albert SK
Mary Babchuk, Vegreville AB
Valentyna Mulyk-Lutzyk,
Winnipeg MB

$5.00
S. Waliduda, Prince Albert SK
Melanie Sereda, Brampton ON

45th Anniversary

$500.00
UWAC Daughters of Ukraine Br.,
Regina SK

$50.00
UWAC O. Basarabowa Br.,
Waskatenau AB
J. Bodnar, Mississauga ON

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-944-9128 Toll free 1-866-524-5314
Fax 204-944-9135

Забезпечимо нашу будучність!

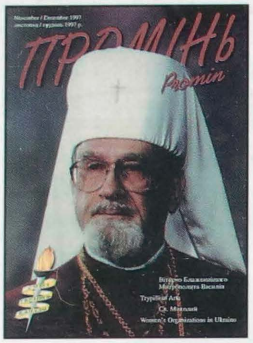

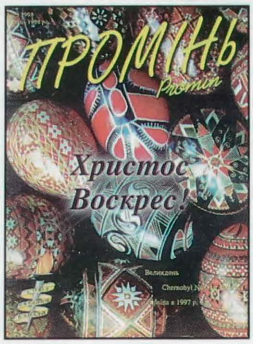

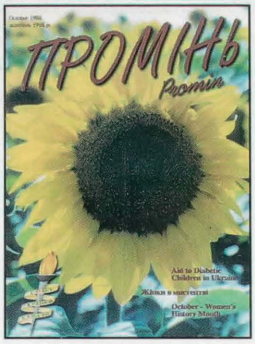

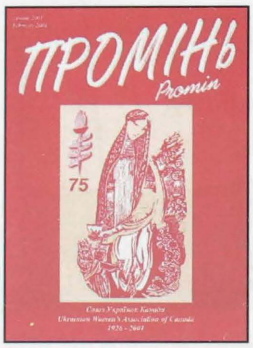

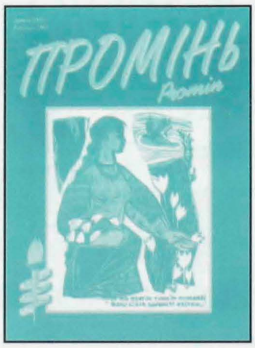

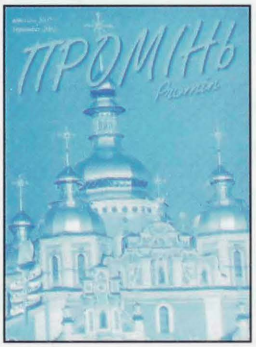

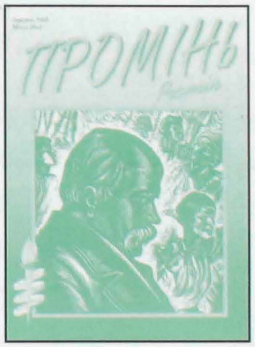

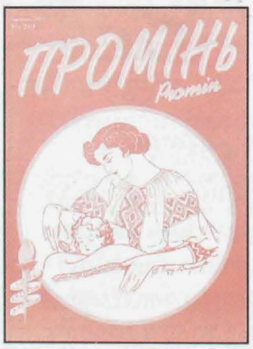

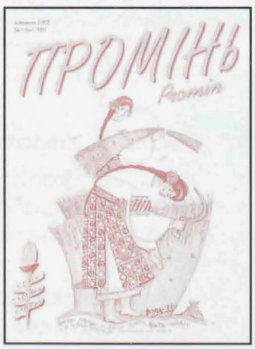

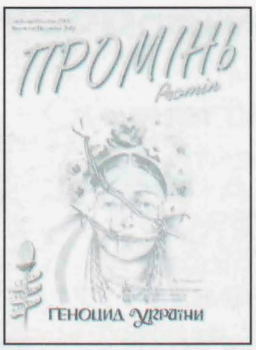

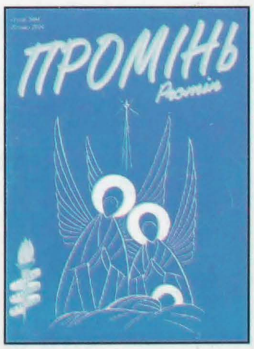

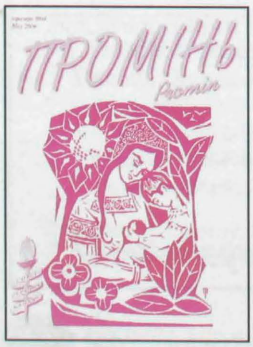

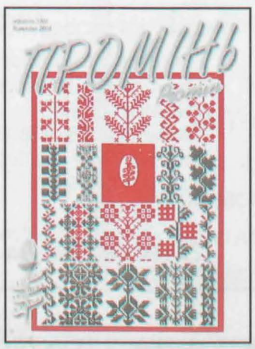

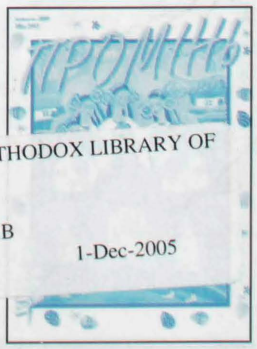

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7
1-Dec-2005